

மலேசுக

செகந்திரர் : லாமனிக் ஜலா

, விலை சதம் : 75

டிசம்பர் 1974

தங்கம் விலையேறிவிட்டது
என்ற கவலையை விடுங்கள் !

* தங்க * வைர

* நகைகளை

மிக மலிவாகச் செய்து தருவதில்
நாங்கள் முன்னணியில் திகழ்கிறோம்

சிவயோகா ஜுவல்லர்ஸ்

54, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11

உரிமையாளர் : ஏ. சிவயோகநாதன்

SIVAYOGA JEWELLERS

JEWELLERS & GEM MERCHANTS

54, Sea Street, COLOMBO 11.

Telegrams : "JUBILEE"

Telephone : 20712

HUSSAIN BROS.

137, Maliban Street,

COLOMBO 11.

உள்நாட்டு விளைபொருட்களின் மொத்த கமிஷன் வியாபாரிகள்

ரசாயனப் பொருட்கள், வர்ணப் பூச்சுக்கள்
வாசனைத் திரவியங்கள், உபஉணவுப் பொருட்கள்
எம்மிடம் நிதானமான விலையில் கிடைக்கும்

யாழ்ப்பாணக் கமக்காரர்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்
உங்கள் விளைபொருள்களை விற்பனைசெய்து கொடுப்பதில்
உங்களுடன் ஒத்துழைக்கக் காத்திருக்கின்றோம்.

ஹுசைன் பிறதர்ஸ்

137, மலிபன் ஸ்ரீத்,
கொழும்பு 11.

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்-கவி
யாதியினையே கவிக்களில்-உள்ளம்
நடுபட்டென்றும் நடப்பவர்-நிறர்
நனநிலைகண்டு துள்ளுவார்’

பத்தாவது ஆண்டு

டிசம்பர்
1974

80

நெருக்கடிக்கு நாம் பயப்படுவதைவிட

நெருக்கடி நம்மைக்கண்டு கிலி கொள்ளுகின்றது!

அடுத்த இதழ் 1975 ஆம் ஆண்டுப் புது வருடத்துடன் மலர்
கின்றது. நடந்து முடிந்துகொண்டு வரும் இந்த 74 ஆம் ஆண்டு
‘மல்லிகை’யைப் பொறுத்தவரை ஒரு மறக்கமுடியாத ஆண்டாகும்.
பத்திரிகைத் தாள் தட்டுப்பாடு, விலையேற்றம், திடீர் திடீர் என
இடை இடையே ஏற்பட்டுவந்துள்ள நெருக்கடிகள் அனைத்தையும்
நாம் சந்தித்து முகம் கொடுக்கவேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்த சூழ்நிலை
யில் தள்ளப்பட்டிருந்தோம்.

இருந்தும் நாம் நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை!

அவதூறு பொழிபவர்களையும் தாக்குபவர்களையும் இன்னும்
சொந்த மன அவசங்களை வாந்தியெடுப்பவர்களையும் நாம் இந்த
ஆண்டில் பெருவாரியாகச் சந்தித்திருக்கின்றோம்.

இது மல்லிகையின் பெரும்தமிக்க வளர்ச்சியின் அறிகுறி என்ற
காரணத்தினால் நம்மில் நாமே திருப்திப்பட்டுக் கொண்டதுடன்,
இன்னும் இன்னும் செழுமை மிக்கதான சஞ்சிகையாக மல்லிகையை
வளர்ச்சிப்பாதையில் நடத்திச் செல்ல வேண்டுமென்ற ஒரு வேணவா
வினால் உந்தப்பட்டு உழைப்புச் சக்தியை இந்த ஆண்டில் அதிகம்
பசளை யாக்கியுள்ளோம்.

நெருக்கடிகளுக்கு நாம் பயப்படுவதைவிட நெருக்கடிகள் நம்
மைப் பார்த்துக் கிலிகொண்டு பின்னடையவேண்டிய அளவிற்கு
பரிபூரண ஒத்துழைப்பு சகல மட்டத்துச் சுவைஞர்களிடமிருந்தும்
கிடைத்துள்ளது என்ற ஒன்றே நமது பூரண பலமாகும். —ஆசிரியர்.

மணக்கும் ‘மல்லிகை’
கதை, பெயர்,
கவிதை, கட்டுரை,
கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்;
பொறுப்பும் அவரே;

மல்லிகை

ஆசிரியர் டோமினிக் ஜீவா
234-A கே.கே.எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

மல்லிகையில் ஆர்வமும் இலக்கிய ஈடுபாடும் உள்ள அன்பர்களுக்கு

மல்லிகை பழைய இதழ்களைக் கேட்டுப் பலர் எழுதுகின்றனர். சிலர் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே மல்லிகை இதழ்கள் அத்தனையையும் பெற முடியுமா என வினவுகின்றனர். வேறு சிலரோ முடியுமா இல்லை கடந்த ஓராண்டு இதழ்கள் பன்னிரண்டையாவது ஒன்றாகத் தர முடியுமா எனக் கேட்டு எழுதுகின்றனர்.

கூடியவரை எமக்கு இதழ்கள் கேட்டு எழுதுகின்றவர்களின் தேவையை உணர்ந்து பூர்த்தி செய்து வருகின்றோம். கடந்த ஓராண்டு இதழ்கள் சொற்பமாக எம்மிடம் உண்டு தேவையானவர்கள் தேவையேற்படி எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறோமென்றால், இப்படியான இதழ்களைத் தவறவிட்டால் பின்னால் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என அலட்சிய சபாவம் உள்ளவர்கள் தயவுசெய்து மல்லிகை இதழ் தேவைக்கு எழுதவேண்டாம். ஏனெனில் ஓர் ஆவல், அல்லது இலக்கியத் தேடல் முயற்சி அற்றவர்கள் இப்படியான இலக்கியச் சஞ்சிகைகளைப் படிப்பதினால் அவர்களுக்கும் பிரயோசனம் இல்லை; இப்படியான சஞ்சிகைகளுக்கும் கௌரவமில்லை.

உண்மையான ஆர்வமும் இலக்கிய ஈடுபாடும் உள்ளவர்கள் சந்தா முறையில் எம்முடன் தொடர்புகொள்ள முயன்றால் எங்கு எது தொடர்பு நிரந்தரமாக நீடித்து வரும் என்பது உறுதி.

சந்தா கட்டியவர்களுக்கும் பெரும் பொறுப்பொன்று உண்டு. மறு அறிவித்தல் வரைக்கும் காத்திராமல் தொடர்ந்து சந்தாவைப் புதுப்பித்து வந்தாலே மிகப் பெரிய உதவியாக இருக்கும்.

அறிவித்தல் கிடைக்கப்பெற்றும் அலட்சியமாக -வசதியின்றி இல்ல - இருப்பவர்கள் யாரைத்தேடியும் மல்லிகை வரவே வராது என்பதைச் சொல்லிவைக்க விரும்புகின்றோம். -ஆசிரியர்,

ஒரு 'பொறி' தெறிக்கிறது.

எங்களில் உள்ளவர்களுக்கு
'அவல்' கிடைத்துவிட்டது.
'நளீராவைக் கடத்தி
சிரிசேன முதலாளி
ரெட் ஹவுஸில் கெடுத்திட்டார்'
சிங்கர் கொம்பனி
ஹின்னி அப்புகாமி முதல்
சுருட்டுக்கடை சிவராசா வரை
சப்பிரைகள்.
பள்ளிவாசல் 'டிரஸ்ரி'
கூட்டம் கூடியது.
நளீராவின் குடும்பத்தை
ஊரில் இருந்து
ஒதுக்கி வைக்கத் தீர்மானம்,
டிரஸ்ரிக் குழுவிலிருந்த
இளம் தலை துள்ளியது.
'தகப்பன் இல்லாத

அந்தப் புள்ளையல்
ரோட்டுக்கு ரோடு
அலைஞ்சபோது ஒன்னுமே
செய்யாக நீங்கள்
இப்ப மட்டும் இதச்
செய்யதுணியிரது எப்படிஞாயம்'
பெரிசுகளுக்கு பொறுக்கவில்லை.
'அவ என்ன
உண்ட கள்ளப் பெண்டாட்டியா'
குட்டி வைக்க முயற்சி.
'ஞாயமா நான் அவள
பொண்டாட்டி ஆகக் [டி
எங்கட சட்டத்தில் எடமில்லாத்
ஒங்க சொல்லு சரிதான்'
அவன் பதில்
தீர்க்கமாக ஒலித்தது.

அன்பு ஜவஹர் ஷா.

உழைப்பேதான் மல்லிகையின் மூலதனம்

மக்களுக்காக ஒன்றுபடுங்கள்— பிற்போக்கைத் தனிமைப் படுத்துவோம்!

கலாவெவ தேர்தல் முடிவு பிற்போக்குச் சக்திகளுக்குள் சற்றுப் பரபரப்பான நம்பிக்கையை ஊட்டியுள்ளது.

இந்த வெற்றியைச் சுமமா அலட்சியமாக நாம் கருதி விட முடியாது.

22 ஆண்டுகளாக ஐக்கிய முன்னணியின் பெரும்பான்மை உறுவுச் சக்தியான ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் கைகளில் இருந்து வந்துள்ள அந்தத் தொகுதி இப்பொழுது பறிபோய் விட்டது என்பது சற்று ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தக்கதாகும்.

ஏன் இந்த நிலை ஏற்பட்டது?

கணிசமான விவசாயிகளைக் கொண்டுள்ள கிராமத் தொகுதியான கலாவேவையில் ஏற்பட்ட தோல்வியில் முற்போக்குச் சக்திகளைக் கொண்டுள்ள ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சிப் பகுதியினர் பாடம் கற்கவில்லையென்றால் அது அவர்களுக்கே மிகப் பெரிய நஷ்டமாகும்.

இந்தத் தோல்வி நம்மை ஒன்றும் செய்து விடப் போவதில்லை என வீம்புக்காகக் குரல் கொடுக்கலாம். இது இப் பிரச்சினையின் ஆழத்தைப் புரிந்து கொண்டதாகாது. முதலில் தோல்வியைப் பெருந் தன்மையுடன் 'தோல்வி' என ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்; அடுத்து இந்தத் தோல்விக்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் என்ன என்ன என ஆராய்ந்து கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.

சமீபத்தில் ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சிப் பீடத்தில் ஏற்பட்ட பிளவு இந்தத் தோல்விக்கு ஓரளவு காரணமாக அமைந்திருக்கலாம் என்பதும் நமது கருத்தாகும்.

முரண்பட்ட பிரச்சினைகளை — தப்பிப்பிராயங்களை — அபிப்பிராய பேதங்களை — பேசித் தீர்க்கலாம் என்பதும், ஒப்புக் கொண்டுள்ள தேர்தல் விஞ்ஞான வாக்குறுதிகளை மக்களின் நன்மை

கருதிச் சேர்ந்து செயல்பட்டு வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி வைத் தால் மக்களின் நீடித்த நன் மதிப்பைப் பெறலாம் என்பதும் பகிரங்க அனுபவப்பட்ட உண்மைகளாகும்.

தோல்விகளும் வெற்றிகளும் அல்ல இங்கே பிரச்சினை.

மக்களின் நலன் கருதி, எதிர்காலச் சமுதாயத்தின் மேன்மைக் காகத் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றும் போது தோல்வி ஏற்பட்டால் அதைக் கண்டு முற்போக்கு இயக்கங்கள் சலிப்படையக் கூடாது.

மாறாக மக்களின் எதிர்கால நம்பிக்கையைப் பெற முடியாது துரதிர்ஷ்ட நடைமுறைகளால் மக்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு மக் களால் தோற்கடிக்கப்பட்டால் அதையொட்டி மிக மிகக் கவன மாக இருக்க வேண்டும்.

இந்தத் தோல்வி தோல்வியே தவிர, மக்களால் நிராகரிக்கப் பட்ட தோல்வியல்ல என்பதே நமது ஆணித்தரமான கருத்தாகும்.

தன் வரைக்கும் இந்தத் தோல்வி முற்போக்குச் சக்திகளுக்கு மிகப் பெரிய வெற்றியைத் தேடித் தரும் என நாம் உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

மக்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் அவர்களது கஷ்ட, நஷ்டங்களை உணர்ந்து தமது குறை நிறைகளைக் கலந்து பேசி ஐக் கிய முன்னணியை இன்னும் உறுதியான — இறுக்கமான — முற் போக்கான திசைவழியில் நடத்திச் செல்வதற்கும் இந்தத் தோல்வி வழி காட்டியாக அமைந்து வெற்றியின் பாதையைச் செம்மை யாக இனங் காட்டி வைக்கும் எனவும் நாம் நம்புகின்றோம்.

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் தோல்விகளே அரசியல் சரித்திரத்தை நிர்ணயித்தவைகளல்ல; அதே சமயம் வெற்றிகளும் நிர்ணயித்தவைகளல்ல.

மக்கள்தான் சகலவற்றையும் நிர்ணயிப்பவர்கள்!

சகல ஜனநாயக முற்போக்குச் சக்திகளுக்கு முன்னாலும் பாரிய தேசியக் கடமைகளுண்டு.

அதே சமயம் என்றமில்லாத வகையில் சர்வ தேசப் பொரு ளாதார நெருக்கடி ஒன்று உருவாகி வருகின்றது. அது நமது தாயகத்தையும் நிச்சயம் தாக்கும். இதிலிருந்து நமது தாய் நாட் டையும் மக்களையும் பாதுகாத்து அவர்கள் பெற்ற வெற்றியை மேலும் உறுதிப் படுத்துவதாக இருந்தால், அதன் வழி நாம் நடைபோடுவதற்கு நமக்குள் ஐக்கியமும் ஒருமைப்பாடும் தேவை. இந்த உலக நெருக்கடியினால் பாதிக்கப்படாமலும் உலகில் நாடு கள் இருக்கின்றன.

அவை சோஷலிஸ உலகைச் சேர்ந்த கூட்டு நாடுகளாகும். அவைகளுடன் நமது பொருளாதார, கலாசார, அரசியல் உற வைப் பலப்படுத்துவதன் மூலம்தான் வரப்போகும் பேரழிவில் இருந்து நமது நாட்டைக் காப்பாற்ற முடியும்.

எனவே சகல முற்போக்குச் சக்திகளுக்கும் முன்னால் ஒரே யொரு தாரக மந்திரந்தான் உண்டு:

மக்களுக்காக ஒன்றுபடுவோம்!

வை. சுரோவ்ஸெவ் தொகுத்த நூலின் அறிமுகம்.

சமூகவுடைமை வாதமும் பண்பாடும்

தமிழில்: ஏ. ஜே. கனகரெட்டு

*நாகரீகத்தின் அநுகூலங் கள் சிலவற்றைத் துறத்தல், அரி திற் பெற்ற தனிமனித சிறப்பு ரிமைகள் சிலவற்றை மறுத்தல், இறுதியாக, நடைமுறைச் சாத தியமாவதற்கு மிகக் கடினமான உயர்ந்த உலகளாவிய அறவொ முக்கத்தை கடைப்பிடித்தல்— இவை யாவும் பொதுவுடைமை வாதத்திற்கு முற்கோள்கள் என நான் அடிக்கடி நினைப்ப துண்டு. அப்படியாயினும் அது நிச்சயமாக மேன்மையானது தான், ஆனாலும் அதனால் அது மனித வளர்ச்சியின் இன்றிய மையாத விளைவென்பது அற் றுப் போகின்றது. வலுக்கட்டா யமாக சமூகத்தில் புகுத்தப் படும் பரிசோதனைகளும் புதிய மாற்றங்களும் எவ்வளவிற்கு வெற்றி சட்டுகின்றனவோ அவ்வளவு எதிர்பார்ப்புடன் தான் இதுவும் நிலைநாட்டப் படலாம்.

இவ்வாறு ரஷ்ய இலக்கிய விமர்சகர் பாவல் அனென் கொவ்—தன் காலத்து ஆன் மீக ஓட்டங்களை நுட்பமாக உணர்ந்ததோடு 1840-க்களில் ரஷ்யாவிலும் மேற்கு ஐரோப் பாவிலும் நிலவிய அறிவோட் டங்களோடு நன்கு பரிச்சயமா னவர் இவர்—ஒரு முறை மார்க்ஸ்கடன் தனது ஐயங்க ளைப் பகிர்ந்து கொண்டார். இயக்கவியல் பொருள் முதல் வாதத்தைப் பற்றி அனென்கொவின் அறிவு ஞான சூனியம் என இவ் வினாக்களிலி ருந்து முடிவுகட்ட நாம் உந்தப்

படலாம். ஆனால் நாம் அவர் மீது அவ்வளவு கண்டிப்பாக இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில் பொதுவுடைமையைப் பற்றியும் சமூக வாழ்வில் அது 'புகுத்தப் படுதல்', 'நாகரீகத்தின் அநு கூலங்கள்', 'தனிமனிதனின் சிறப்புரிமைகள்', மனிதத்துவம், பண்பாடு போன்றவற்றிற்கு அதனால் ஏற்படும் ஆபத்துப் பற்றியும் தவறான கருத்துக்களை அவர் மட்டும் கொண்டிருக்க வில்லை.

1840-க்களில் விஞ்ஞானசமூ கவுடைமை வாதம் எண்ணற்ற 'சமூகவுடைமை வாதங்' களை விலத்திக் கொண்டு முன்னுக்கு வந்துகொண்டிருந்தது. கிறிஸ்தவ 'கற்பனா' சமூகவுடைமை வாதம் தொடக்கம் கீழ் நடுத் தர வர்க்க 'வேரோடிய' சமூகவுடைமை வாதம்வரை நிலவிய 'சமூகவுடைமை வாதங்' களிலி ருந்து அது தன்னை விடுவித்து பிரித்துக்கொள்ளத் தலைபட்டது. எவ்வாறு புரட்சிகர தொழிலாள வர்க்கம் பொது உழைப்பாளிகள் மத்தியிலிருந் தும், குடியாட்சிப் பாங்கான பொதுமக்களிலிருந்தும் தோன்றி தனக்கெனத் தனிப்பாதையும் குறிக்கோளும் கொண்ட சுதந் திரமான வரலாற்றுச் சக்தி யாக திகழ்ந்ததோ அதே முறையிலும் அதே காரணங்களுக்கும் விஞ்ஞான சமூகவுடைமை வாதம் இதனைச் செய்ய முற் பட்டது. அதே நேரம் தொழி லாள வர்க்கத்தின் பாதை குடியாட்சிப் பாங்கான பொதுப்

போராட்டத்துடன் பல அம்சங்களில் இணைகிறதால் தொழிலாள வர்க்கத்தின் தன்னாட்சி குறுகிய மனப்பான்மை கொண்டதல்ல வென்பதையும், அதே வேளை இரு சக்திகளும் எல்லா அம்சங்களிலும் ஒன்றிணையாததால், தொழிலாள வர்க்கத்தின் புரட்சிகர இயக்கம் குடியாட்சி பாங்கான பொது சக்திகளின் இயக்கத்தில் கரைந்து விடுவதில்லையென்பதையும் உணர்வது இன்றியமையாதது. தொழிலாள வர்க்கம் போராட்டத்தின் நோக்கம் சமூக விடுதலையை எய்துவதே. உலகின் மாபெரும் சிந்தனையாளர்களின் கனவாக, உலகளாவிய மனிதத்துவ குறிக் கோளாக நீண்ட காலமாக இது நிலவிற்று. இது பற்றிய அவர்களது தீர்க்கதரிசனம் ஒவ்வொருவரினதும் தன்மைக்கேற்ப சிந்தனைத் தெளிவைப் பெற்றிருந்தது. ஆயினும், வரலாறின் புறநிலையான விதிகள் இக்குறிக்கோளை நனவாக்கும் பணியை புரட்சிகர தொழிலாள வர்க்கம் மீது — தனது விடுதலைப் பணியை உணர்ந்திருக்கும் வர்க்கம் மீது — சுமத்துகிறது. குடியாட்சிப் பாங்கான உழைப்பாளர்களின் முன்னணிப் படையாக தொழிலாள வர்க்கம் திகழ்வதால் — அதன் புறநிலையான வரலாற்றுப் பணி இது — ஆன்மீக வாழ்வில் (குறிப்பாக பண்பாடு, மனிதத்துவ துறையைத் தழுவிய பிரச்சினைகளை ஒட்டி) குடியாட்சிப் பாங்கான உழைப்பாளரின் மனப்பான்மையை தனது மட்டத்திற்கு அது உயர்த்த வேண்டுமென்றே இது பொருள்படும். தொழிலாள வர்க்கத்தின் நலவுரிமைகளின் வெளிப்பாடாகிய விஞ்ஞான சமூகவுடைமை வாதம் ஏனைய 'சமூகவுடைமை' வாதங்களிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்

கொள்வதோடு மட்டுமன்றி அவ் 'வாதங்கள்' உள்ளடக்கியிருக்கும் நடுத்தர, உயர் நாட்டமற்ற எண்ணங்களையும் அது எதிர்த்து முறியடிக்க வேண்டும். இத்தகைய எண்ணங்களில் ஒன்று கீழ் நடுத்தர வர்க்க 'ஒரேமட்டமாக்குதல்' வாதம்.

குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் கால சூழ்நிலைகளையும், தேசிய சூழ்நிலைகளையும் பொறுத்து இவ் வெண்ணம் பல வடிவங்களில் தோன்றியிருக்கின்றது. மேலும் ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையாளர் எடுத்துரைக்கும் துறையையும் அது பொறுத்தது. எடுத்துக்காட்டாக 1830-க்களிலும் 40-க்களிலும் பிரான்சில் தோன்றியதுபோல தூய அரசியல் 'வேரோடிய' வாத வடிவத்திலேயோ அல்லது அதே காலகட்டத்தில் ஜெர்மானியாவில் தோன்றிய அருவமனிதத்துவவாத வடிவத்திலோ இவ்வெண்ணம் தோன்றலாம். குடியாட்சிப் பாங்கான அழுத்தமான கண்டனமும், சமரீதியான உடன்பாடும் கலந்துள்ள, அறவொழுக்க — தத்துவ கோட்பாடுகள் என்ற நூதன வடிவிலும் (எடுத்துக்காட்டாக பின்னைய டால்ஸ்டாய்வாதம்) அது தோன்றலாம்.

உண்மையில் அனென்கொவ் அஞ்சியது கீழ் நடுத்தர வர்க்க எண்ணமாகிய 'ஒரேமட்டமாக்குதல்' வாதத்தையே. அக்காலத்தில் (ஏன் இன்றும் கூட) இவ் வெண்ணம் பொதுவுடைமை வாதச் சிந்தனையாக முன்வைக்கப்பட்டது. இலக்கிய காரன் என்ற முறையிலும், கலைஞன் என்ற முறையிலும் 'ஒரேமட்டமாக்குதல்' என்ற எண்ணம் அனென்கொவிற்கு வெறுப்பை யூட்டியது.

(வளரும்)

புதிய சரிதை நூல்:

அறிஞர் அவீஸ் சில நினைவுகள்

★

— கே. எஸ். சிவகுமாரன்

அண்மைக் காலத்தில் நமது நாட்டிலுதித்த பல்லாற்றலும், ஆளுமையுங் கொண்ட புருஷர்களுள் ஒருவர் அமரர் ஏ. எம். ஏ. அவீஸ் அவர்கள். 'ஈழத்து முஸ்லிம்கள் மத்தியில் முன்னணி ஆய்வறிவாளராக அவர் திகழ்ந்தார்' என்று எச். எம். பி. முஹிதீன் இப்புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கல்விமானாகிய அமரர் அவீஸின் நினைவுகளைத் தொகுத்துத் தந்துள்ள ஆசிரியர் எச். எம். பி. உண்மையில் அப்பெரியாரின் மகத்துவத்தைத்தான் நூலில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். குறிப்பாக இஸ்லாமிய கலாசாரத்துக்கான அவரது பங்களிப்பையே ஆசிரியர் விளக்கியிருக்கிறார். நமது நாட்டில் சோஷலிஸ்க் கருத்துக்களை — அதாவது இன்று நாம் புரிந்து கொள்ளும் அர்த்தத்தில் — முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்திய முதல்வர்களில் எச். எம். பி. மிக முக்கியமானவர் என்பது சமகால வரலாற்று மாணவர்கள் அறிந்த உண்மை. அதனாற் றுன் அவீஸின் தொண்டுகளை விபரிக்கும் எச். எம். பி. பொருள்முதல்வாத அடிப்படையில் பகுத்தாராய்வது வியப்பைத் தரவில்லை. உண்மையில் சோஷலிஸப் பரிமாண வளர்ச்சியில் எச். எம். பி. எங்கு நிற்கிறார் என்பதையே இந்த நூல் தெளி

வாக்குகிறது. இஸ்லாமிய கலாசாரத்தின் உன்னத பண்புகளின் அடக்கமாகிய அஸீஸை விளக்கிக் காண்பித்தும், பொருள் கொண்டு துலக்கிக் காண்பித்தும் தொழிற்பட்ட எச். எம். பி. வாசகர்களாகிய நாம் ஆசிரியரையே ஊடுருவிப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் ஒன்றைத் தருகிறார். இன்னொரு விதத்தில் கூறினால், எச். எம். பி. யின் நோக்கமும், ஆளுமையும் இப்புத்தகத்தில் அம்பலமாகிறது.

இனி, ஆசிரியர் நூலில், அமரர் அவீஸ் பற்றிக் கூறும் முக்கிய செய்தியை பார்ப்போம்.

'நமது நாட்டு முஸ்லிம் பெரியார்களில் தமிழ் மொழியில் அதிக அக்கறை காட்டியவர் அவீஸ் அவர்களே. உருது மொழியின் மகாகவி இக்பாலின் நூல்கள் அனைத்தையும் வைத்திருந்த ஒரேயொரு ஈழத்தவர் அவர். தமிழ் பேசும் வாசகர்கள் அமரருக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். ஏனெனில் தக்க முறையில் அறிமுகப் படுத்தியவர் அவீஸ்தான். திறனாற்றலும், நேர்மையும் காணப்படுமிடங்களில் எல்லாம் அவீஸ்தட்டிக் கொடுக்கத் தவறியதில்லை. தமது தவறுகளை ஏற்றுக் கொண்டு பகிரங்கமாகவே அவற்றை ஒப்புக் கொள்ள அவர் என்றுமே தயங்கியதில்லை. ஈழத்

தவர்களுக்குப் பொதுவாகவும், ஈழத்து முஸ்லிம்களுக்குக் குறிப்பாகவும் அரபி பாஹாவை அறிமுகப் படுத்திய பணியே அஸீஸின் தொண்டுகளில் சிகரமானது.

‘வங்கக் கவிஞன் நஸ்ருல் இஸ்லாமை முதன் முதலில் ஈழத்தவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமையும் அஸீஸையே சேரும். சித்திலெப்பையின் அருமை பெருமைகள் நமக்கெல்லாம் தெரியவந்தது அஸீஸ் அவர்களின் முயற்சியினால்தான். உண்மையில், மொழி, இலக்கியம், சமயக் கல்வி, கல்வித்துறை, வரலாற்றுப் பணி ஆகியனவற்றில் தலைசிறந்து விளங்கிய ஒரே யொரு ஈழத்து முஸ்லிம் அஸீஸ் அவர்களே. இஸ்லாமியக் கலைக் களஞ்சியத்துக்கு ஈழத்து முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை எழுதும் படி அவர் கோரப்பட்டார். இதனை எழுதிய அமரர் அஸீஸ் இது தொடர்பாக விரிவான வரலாற்று நூலை எழுதி முடிக்க முன் காலன் அவரைப் பறித்துச் சென்றான். பலகாலம் கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரி அதிபராகப் பண்புடன் பணிபுரிந்த அவர் சிவில்சேவை உத்தியோகத்தராகவும், அரசாங்கசேவை ஆணைக்குழு உறுப்பினராகவும், செனட்டராகவும் தொழிற்பட்டார்’

மேற்கண்ட செய்திகளை ஆசிரியர் எச். எம். பி. மூலம் அறிந்து கொள்ளும் நாம், ஈழத்து முஸ்லிம்களில் இரண்டு சதவிகிதத்தினரே ஆங்கிலம் அறிந்தவர்கள் என்பதையும், தமிழ் மொழி மூலம் கல்வி கற்றோர் தொகை 5 சதவிகிதம் என்பதையும், 97 சதவிகிதத்தினருக்குத் தமிழ் புரிந்தது என்பதையும் தெரிந்து கொள்கிறோம்.

அமரர் அஸீஸின் பண்புகளைப் போற்றும் ஆசிரியர் காலஞ்சென்ற கல்விமானின் குறைபாடுகளையும் சுட்டிக்காட்டியிருப்பது மெச்சத்தக்கது; பாராட்டத்தக்கது. இந்தக் குறைபாடுகளை ஆசிரியர் மிகைப்படுத்திக் காட்டவில்லை. தெளிந்த மதிப்பீட்டின் பின்னணியில் இதனைச் செய்வது வரவேற்கத்தக்கதே. அமரர் அஸீஸ் அவர்களுடன் தேரடித் தொடர்பு எனக் கிருக்கவில்லை; ஆயினும் சமூக நடத்தையியல் மாணவன் என்ற முறையில், இவ்வித பகுப்பாய்வு புறநிலையாக விமர்சிக்கும் பண்புக்கு உதவுகின்றது என்பதே எனது நம்பிக்கை. ஆயினும், அமரர் அஸீஸ் வாழ்ந்த காலத்தையும், கலாநிதி சிவத்தம்பி கூறியது போல், ‘தனிமனித எத்தனிப்புகளுக்கும் இலக்கியஞ் சார்ந்த பிரயத்தனங்களுக்கும் இடையில் அஸீஸ் நடத்திய போராட்டத்தையும்’ மனதிற்கொண்டு எச். எம். பி. தமது கருத்துக்களைக் கூறியிருப்பாராயின், அகச் சார்புடையவர்களின் நெஞ்சங்களைப் புண்படுத்தியிருக்கமாட்டார்.

எச். எம். பி. சிறையிலிருந்து அஸீஸுக்கு எழுதிய கடிதம், நூலின் கடைசிப் பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளது. உணர்ச்சி வசப்படக் கூடாது என்று முயன்ற போதிலும் என் கண்கள் பனித்தன. எச். எம். பி. யின் எழுத்தின் நேர்மைக்கு இது விளக்கம். இறுதியாக எழுத்தாளர் எச். எம். பி., அஸீஸின் இலக்கியப்பணியை மாத்திரமே இலகு தமிழில், சுவையாக விளக்கியுள்ளார். சகல வாசகர்களுமே படித்தின்புறக் கூடிய நூல்கள் ஒன்றிரண்டே அமையும். இது அத்தகைய நூலாகும் ★

ஹஸ்பண்ட் ப்ரமோஷன்

மலையாளமூலம்: வி: கே. என்.
தமிழாக்கம்: கு2 இராமச்சந்திரன்,

4 ண்ணியவதி செத்துப் போய்விட்டான்.

பெரியவர்களான பிள்ளைகளை மட்டும் விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டான்.

போனவன் போனவன் தான். திரும்பிவரப் போவதில்லை. வேண்டாம். அலமேலு வின் ஆத்மா நிம்மதியாக இருக்கட்டும் அவன் நல்லவன்.

ரிட்டயர்ட் ஆகிவிட்ட நான் பரப்பிரம்மமே கதியென்று பொழுதைக் கழிக்க வேண்டியதுதான். டிப்பூட்டி கலெக்டருக்குள்ள பென்சன் தொகையான முந்நூற்றைம்பது ரூபாவரும். அத்தோடு கிராட்டிவிட்டி உண்டு. சில்லறையாகவும் அப்படியும் இப்படியும் வருவதுண்டு.

இவற்றையெல்லாம் லக்ஷியப்படுத்தாமல் மூத்தபிள்ளையோடுபோய் வாழலாம். அவன் ஐ. ஏ. எஸ். கல்யாணமானவன். கவர்மெண்ட் ஓப் இண்டியாவில் டிப்பூட்டி செகரட்டரி. ஃபஸ் செக்ரட்டரி ஆன பின்னர்தான் அவன் ரிட்டயர்ட் ஆவான். நாகராசனுக்கு ஒரு லக்ஷம் ரூபாவும் காரும் ஸ்தீர் தனமாகக் கிடைத்தன. நகைநட்டு பாத்திரப் பண்டங்கள் வேறு தனியாகக் கிடைத்தன.

பாக்கியலக்ஷமி என்ற அவனது அகத்துக்காரி சாஷாத் லக்ஷமி தேவியேதான். விஷ்ணு பகவானுக்குக் கூட இப்படிப் பொருத்தமாக அமைந்திருக்குமோ என்னவோ? செத்துப்போன அலமேலுவின் பொன்னிறம்; அங்க அமைப்பு. பாங்கியில் அவளுடைய அப்பா பெரிய புள்ளி. அமைச்சர்கள் முதல் யூனியன் பிரஸிடண்ட் வரை அவர் கைக்குள்ளான். ரிட்டயர்ட் ஆன பிறகு அவர் கவனராகிவிடுவார். அப்புறம் நம்பிள்ளைக்கும் சொல்லி வைத்தாற்போல் ப்ரமோஷன்கிடைத்துவிடும்.

பாக்கியுள்ளவர்கள் பெண்பிள்ளைகள். இரண்டுபேர் நல்ல நிலையில் மெரிட். மூத்தவள் புருஷன் டாக்டர். இன்சக்ஷன் ஸ்பெஷலிஸ்ட். ஊசி ஒன்றுக்கு பத்து ரூபா. நிறைய சம்பாதிக்கிறாள். சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். சம்பாத்திய மார்க்கம் அவனுக்கு பைஹார்ட்.

இரண்டாவது மகளை இஞ்சினியருக்குக் கல்யாணம் செய்து கொடுத்திருக்கிறேன். சென்ட்ரல் வி. டபிள்யு. டியில் தொழில். ஃபைவியர் பிளான்ஸ் அடிக்கடி மாற்றப்படுவதால் தாராளமாகப் பணம் புழங்குகிறது. பொடி கூடப் போட

சிலியும் சி ஐ ஏ யும்

— ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்

சரித்திர பூர்வமான சம்பவங்களின் மேலும் அதிக உண்மைகள் காலப்போக்கில் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. 1973-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 11-ந் திகதி லத்தீன் அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற படுகொலைகள் ஒரு தற்செயலான திடீரென்று நடைபெற்ற நிகழ்வல்லவென்பதும் இவற்றிற்கான அத்திவாரம் பதினமூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஜோன் கெனடியால் இடப்பட்டு விட்டதென்பதும் இதில் அமெரிக்க மத்திய உளவு ஸ்தாபனத்தின் பங்கு என்னவென்பதும் இப்பொழுது அம்பலத்திற்கு வந்துவிட்டன. தீராத துயரம் தோய்ந்த இச்சம்பவம் சிலி நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல நமது நாட்டிற்குக் கூட ஓர் எச்சரிக்கையாய் அமைகிறது. இக்கட்டுரையின் இறுதிப் பகுதியில் காட்டப்பட்ட சில சம்பவங்கள் நமது நாட்டிலும் சிஐஏயின் கொடுங்கரங்கள் நீட்டப்பட்டுவிட்டதனைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

1960-ம் ஆண்டின் முற்பகுதியிலே அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் முதலீடு சிலி தேசத்தில் இடப்பட்டது. கிறீஸ்தவ ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைவரான எடியுர்டோ பிறேயை ஜோன் கெனடி சந்தித்து லத்தீன் அமெரிக்காவின் வளர்ச்சியில் தமக்குள்ள ஈடுபாட்டைத் தெரிவித்தார். பிறே ஓர் இடதுசாரியாக இருந்தபோதும் தேவையான கட்டத்திற்குட ஆயுதமேந்திப் புரட்சியைத் தோற்றுவிக்கலா என்ற கோட்பாட்டை முற்று

முழுதாத நம்பும் ஒரு தீவிரவாதியாக இருக்கவில்லை. பிறே கண்மூடித்தனமாக அமெரிக்காவின் அரசியல் அறிவுறுத்தல்களைக் கடைப்பிடித்ததினால் மிகப் பெரிய அளவில் பொருளாதார உதவி அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. 1962-ம் ஆண்டு லத்தீன் அமெரிக்காவில் வேறெந்த நாட்டையும் விட மிகக் கூடுதலான தொகையாக 618 மில்லியன் டொலர் சிலிதேசத்திற்கு வழங்கப்பட்டது.

1958-ம் ஆண்டு 56வீத வாக்குகளால் ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறே படிப்படியாகச் சிலி தேசத்தின் நின் கடுமையான எதிர்ப்புகளுக்குட்படுத்தப்பட்டார். பிறே சார்ந்திருந்த இடதுசாரி இயக்கம் மிக மெதுவான வேகத்தில் இயங்குவதாகவும், வலதுசாரி இயக்கம் அவர் அதே கதியில் இயங்குவதாகவும் குற்றஞ் சாட்டின. இச்சந்தர்ப்பத்தில் அலண்டேயின் சோசலிஸ்ட் கட்சி தனக்கு ஆதரவான கட்சிகளுடன் சேர்ந்து துரிதகதியில் வளர்ச்சியுறத் தொடங்கியது.

1964-ல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலின்போது மாக்கிசப் பாதையில் முழு நம்பிக்கை கொண்ட கம்யூனிசவாதியான சல்வடோர் அலண்டே பிறேயுடன் போட்டியிட்டபோது அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தனது முழு ஆதரவையும் அலண்டேக்கு எதிராக பிறேக்கு அளித்தது. அலண்டேயின் சோசலிஸ்ட் கட்சியின் வளர்ச்சி பலம் பற்றி

விபரங்கள் சிஐஏக்கு அனுப்பப்பட்டன. இதுபற்றிய நடவடிக்கைகளில் உடனடியாக ஈடுபடுவதற்கென சிஐஏயின் நிலைய அதிகாரியொருவர் சந்தியாக் கோவிற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டார். இத்தேர்தலின்போது சிஐஏ உதவிக்கு அழைக்கப்பட்டது பற்றிய விரிவான அறிக்கையொன்று அதன் முன்னோள் பிரதம இயக்குனரான பிலிப் அஜீ 1974-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் பிரித்தானியாவில் வெளியிட்டுள்ளார்.

இத்தேர்தலின்பின் 1970-ம் ஆண்டுத் தேர்தலுக்கான தயாரிப்புக்களைச் செய்வதற்கென இந்த உளவு ஸ்தாபனத்தின் செயற்பாடுகள் விரிவாக்கப்பட்டன. தேர்தல் வேலைகளில் ஈடுபடுவதற்கென அமெரிக்க தேசிய பாதுகாப்புச் சபையினரால் சிஐஏயின் விசேட குழுவொன்று சிலிநாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டது. அலண்டேயைப் போட்டியிலிருந்து நிறுத்துவதற்காக மட்டும் 20 மில்லியன் டாலர்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. இம்முயற்சி தோல்வியுற சிஐஏயின் தலைமைப் பீடம் அவர்களுக்குப் புதிய அறிவுறுத்தலொன்றை வழங்கியது. 'நீங்கள் பொஸ்ரன், சந்தியாகோ ஆகிய இடங்களிலுள்ள வாக்காளர்களை விலை பேசி வாங்குங்கள். இதற்கென எத்தனைகோடி டொலர்களுக்கும் ஒதுக்கத் தயாராயுள்ளோம்' மக்களை விலைபேசும் இக்கூட்டத்தினரின் நோக்கங்களைச் சிலி நாட்டு மக்கள் சிதறடித்துவிட்டார்கள். ஆனால் இதனால் ஓரளவு வாக்குகள் சிதறடிக்கப்பட்டதையும் மறுதலிக்க முடியாது. சல்வடோர் அலண்டே 36 வீத வாக்குகளால் இந்த மும்முனைத் தாக்குதல்களினாலும் வெற்றி

பெற்றார். வாசிங்டனிலுள்ள சிஐஏ நிறுவனம் பதறியது.

கியூபாவைவிட அதிகமான பீதியைச் சிலிதேசம் ஏற்படுத்தியது. நீக்சனின் அதிகாரம் இதுகண்டு பதறியது. தென்னமரிக்காவின் புரட்சிகர இடதுசாரிகளுக்கு ஆதரவாக சொவியத் யூனியன் சிலிதேசத்தைத் தனது தளமாக அமைத்துவிடும் என வெள்ளைமாளிகை அஞ்சியது. ஹென்றி கிளிங்கர் பகிரங்கமாகவே அமெரிக்க அரசை எச்சரித்தார். 'சிலிநாட்டை அதன் போக்கிலேயே விட்டுவிடும் மாக்கிசச் செயற்பாடுகள் அதிகரித்து அமெரிக்கக் கண்டங்களில் கம்யூனிசம் மிக வேகமாகப் பரவி விடும். இதன் போக்கை உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்தியே தீரவேண்டும். இன்றேல் அமெரிக்காவின் அழிவு வெகுதூரத்திலிருக்காது' இதன்பொருட்டு சிஐஏயின் உயர் அதிகாரிகளைக் கொண்ட 40 குழுக்கள் ஹென்றி கிளிங்கரின் மறைவான தலைமையில் சிலிதேசத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டன. மனிதத்துவம் கிஞ்சித்தும் அற்ற வில்லியம் ஈகோல்யி இவ்வுளவு ஸ்தாபனத்தின் இயக்குனராக இருந்து திட்டங்களை வகுத்தார்.

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சிஐஏ உயர் அதிகாரிகளுக்கு மாக்கிசம் போதிக்கப்பட்டது. இவர்கள் கம்யூனிஸ்டுக்களாக மாறி அலண்டேயின் சோசலிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்து உள்ளீடான கழுத்தறுப்பு வேலைகளில் ஈடுபட்டார்கள். சிஐஏயின் நிதியில் ஏறக்குறைய சரிபாதித் தொகை சிலிநாட்டின் பத்திரிகை ஸ்தாபனங்களை விலைபேசுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டது. சிலியின் முன்ன

ணிப் பத்திரிகையான 'எஸ் மேக் கூரியோ' இ திற் குறிப்பிடத் தக் கது. பத்திரிகைத்தாள் விலையை அதிகரித்து மற்றைய பத்திரிகைகளைச் செயலிழக்கச் செய்தனர். சிலுவையின் மேலதிக நிதிகள் அனைத்துமே அலண்டே யின் எதிர்க்கட்சி அரசியல்வாதி களை ஊக்குவிப்பதற்கும், பெரு முதலாளிகளைத் திசைதிருப்புவ தற்கும், தொழிற் சங்கங்களை விலைபேசுவதற்கும் ஒதுக்கப்பட் டன.

போலிக் கம்யூனிஸ்ட்டுக்க ளாக மாறி அலண்டேயின் சோசலிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்த சிலுவையின் உயர் அதிகாரிகளை அலண்டேயால் இனங் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. அரசின் முக்கிய பதவிகளில் இவர்கள் அலண்டேயாலேயே அமர்த்தப் பட்டார்கள். இதனால் நிர்வாக ஊழல்கள் பல்கிப் பெருகின. சிலிநாட்டின் பொருளாதாரச் சீர்குலைவிற்கு இக்கழுத்தறுப்புச் செயல் முக்கிய கால்கொளாக இருந்தது. இக் குழப்ப நிலையில் அரசின் கொள்கைக்கு எதிரான பிரசாரங்களை சி ஐ ஏ யின் உள் நாட்டுக் கூலிகள் வீதிக்கு வீதி செய்தனர்.

பெருமுதலாளிகள் பொருட் களுக்குச் செயற்கைத் தட்டுப் பாடுகள் ஏற்படுத்தினார்கள். பொருட்களின் விலைகள் என்று மில்லாத அளவிற்கு உச்சகட் டத்தை அடைந்தன, இதே போது சி ஐ ஏ யின் உள்நாட் டக் கூலிகள் அரசிற்கெதிராகப் பெருமக்களைத் தூண்டும் பொ ருட்டு கடைகளைக் கதவடைப் புச்செய்யத் தூண்டினர். தேவை யற்ற போதெல்லாம் அற்ப கார ணங்களுக்காகக் கடைகள் மூடப் பட்டன. டாக்சிச் சொந்தக் காரப் பெருமுதலாளிகள் நகரத்

தின் போக்குவரத்தை ஸ்தம் பிக்கச் செய்தனர். கல்லூரி மாணவர்கள் பகிஸ்காரம் செய் யத் தூண்டப்பட்டனர். போ லித் தலைவர்கள் பலர் உருவாக் கப்பட்டனர். 45 நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்ற லொ றிச் சாரங்கள் வேலை நிறுத்தத் திற்கு ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவ ஜனநாயகக் கட்சி பொருளுதவி செய்தது. இச்செயல்களெல் லாம் சிலி தேசத்தின் பொரு ளாதாரத்தைச் சீர் குலைத்தன. நாட்டின் அமைதி குலைக்கப்பட் டது. சி ஐ ஏ பணத்தை நீராக வாரியிறைத்தது. இதனால் நாட் டில் பெருமளவு பணவீக்கம் ஏற் பட்டது.

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் அரசியல் அவதானிகளே சி ஐ ஏ யின் இந்த அடாவடித்தனமான நடைமுறைகளை எதிர்த்தனர். '1976 ஆம் ஆண்டிற்குரிய தேர் தலில் அலண்டேயுடன் போட்டி யிட்டு அவரைத் தோற்கடிக்க முடியுமாயின் தோற்கடிப்பதே ஜனநாயகப் பண்பு' என்று சில அரசியல் அவதானிகள் பகி ரங்க அறிக்கைகளை விடுத்தார் கள். ஆனால் கட்டவிழ்க்கப்பட்ட சி ஐ ஏப் பசாசின் வெறிச் செயல்கள் ஐக்கிய அமெரிக்க அரசினாலேயே கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவிற்கு அதிகரித் தன. இந்த வெறியாட்டத்தின் உச்சக்கட்டமாக சல்வடோர் அலண்டேயின் படுகொலை அமைந் தது.

உள்ளெதிரிகளை இனங்கண்டு ஒழித்துக் கியூபாவை ஆண்டு வரும் பெடல் காஸ்ரோவின் வழியைப் பின்பற்றியிருந்தால் சிலி நாட்டில் சி ஐ ஏ யின் தலையீட்டை முற்றமுழுதாகத் தடைசெய்திருக்கலாம்.

அப்காசியக் கவிஞன் திமித்திரி குலியா

வாழ்க்கையே கலை; அதேபோல கலையின்றி வாழ்க்கையும் இல்லை. அப்காசிய மக்கள் கவிஞர், உரைநடை எழுத்தாளர், நாடக ஆசிரியர், பத்திரிகையாளர், பேரறிஞர், பொதுவாழ்வுப் பிரமுகர், திமித்திரி குலியாவின் வாழ்வையும், பணியையும் இந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் தான் நாம் அணுகுகிறோம்.

அவர் தமது கவிதையை எழுதுமுன்பு, அப்காசிய மொழி யின் அகரவரிசையை உருவாக்க வேண்டியிருந்தது. நாடக இயக் துநரான அவரே நாடகமும் எழுத வேண்டியிருந்தது. தமது இனத் தின் கலாசார வளர்ச்சிக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்துக்கொண்ட அவர், அந்தக் கலாசாரத்திற்கே விதையூன்றவேண்டி யிருந்தது; அதாவது, அப்காசியாவின் வரலாற்றை அவர் எழுதவேண்டி யிருந்தது; அப்காசிய நாட்டுப்புறக் கதைகளையும் பாடல்களையும் சேகரிக்கவேண்டி யிருந்தது; தமது தாய் மொழியில் எழுதப் பெற்ற கணக்குகளையும் தஸ்தாவேஜிகளையும் அவரே மேற்பார்வை யிடவேண்டி யிருந்தது.

விவசாயியின் மகனாகப் பிறந்த குலியா, தமது ஆயுட்காலம் முழுவதையும் விவசாயிகளுடன் கழித்தார்.

மார்திரோஸ் சார்யன், தாம் வரைந்த ஓவியத்தை குலியா வுக்கு அனுப்பியபோது இவ்வாறு எழுதினார்: 'அப்காசிய மக்க ளின் கவிஞர், ஆசிரியர், எழுத்தாளருக்கு.....'

'குலியா, அப்காசிய இலக்கியத்தின் தந்தை; அப்காசிய நாட கத்தின் பிதா; மாட்டுவண்டியில் நாடகக் குழுவை ஊர் ஊராக அழைத்துச் சென்று நாடகக் கலை வளர்த்தவர்' என்று கான்ஸ்தாந்தின்பாஸ்தோவ்ஸ்கி குறிப்பிட்டார். 'இலக்கிய முதல் வன்' என்று கான்ஸ்தாந்தின் மிமெஷும், அப்காசிய எழுத்தா ளர்கள் சாம்சன் சம்பாவும், பக்ராநிஷின் குபாவும் இவரை அழைத் தனர்.

'உருவத்திலும் உணர்விலும் மக்களை மாவீரர்களாகச் சித் திரிப்பதே நமது கவிதையின் சாராம்சம் என குலியா கருதினார்' என்று கோர்னேலி ஜெனின்கி எழுதினார்.

'அப்காசியாவின் சூரியனைப் பட்டுவதற்காக அப்காசிய மொழி யின் எழுத்துக்களைத் தம் கையாலேயே முதன் முதலில் குலியா உருவாக்கினார்' என்று ரசூல் கம்ஸதோவ் எழுதுகிறார்.

அப்காசியா என்னும் சிறிய குடியரசு, காக்கேசிய மலையடிவாரத்தில் உள்ளது. சுகுமி என்ற தலையரசின் மையப் பகுதியில், திமித்திரி குலியாவுக்கு ஒரு நினைவுச் சின்னம் நிறுவப்பெற்றுள்ளது.

போராட்டத்தைப் போற்றுதல், வாழ்க்கையை வாழ்த்துதல்' வளவாழ்வுக்குப் போராடுதல், இவை திமித்திரி குலியாவின் கவிதையில் நாம் காணும் சிறப்பு அம்சங்களாகும்.

'சூயில் நன்றாகப் பாடுகிறதா, மோசமாகப் பாடுகிறதா என்று எவரும் விவாதம் செய்யமாட்டார்கள். ஆனால் சூயிலின் பாடல்களைக் கவிதை என்று யார் அழைப்பர்? சிந்தனையின் உந்துதலில், அழகுக் கோலம் பூண்டு, நம் இதயங்களை உருக்குவதே உண்மையான கவிதை' என்று திமித்திரிகுலியா கூறுகிறார்.

இந்த அழகியல் கண்ணோட்டத்தைத் தமது ஆயுள் முழுவதும் அவர் பின்பற்றினார். அழகான உருவத்தில் கருத்துக்களை வழங்க வேண்டும் என்பதே இந்தப் படைப்புக் கவிஞரின் குறிக்கோளாக இருந்தது.

குலியாவின் பல்வேறு படைப்புக்களையும், அவரது வாழ்க்கை வரலாறு முழுவதையும், இங்கு விரித்துரைக்க இயலாது. சோவியத் இலக்கியம், சோவியத் மக்களிடையிலும் திமித்திரி குலியாவின் பெயர் ஒலி வீசுகிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

மாறுதல்

'மாண்பு' மிகு
உன் சுரண்டல் கொழுப்பதற்கு
அன்றிலிருந்து நிதம் -

'கல்வாரி' மலைகளிலே
தேயிலைக் கூடைகளைச்
சிறுவைகளாய்ச் சுமந்தோமே!

ஜெத்சமணித் தோட்டத்
கண்ணீரை றப்பர் பாலாய்
வாளிகளில் நிறைத்தோமே!

சுரு பிடிக்கும் துணிவோடும்
நம்பிக்கை ஒன்றோடும்
வெறுங்கடலில் நடந்தோமே!

ஆலைகளின் இயக்கத்துக்கு
அன்றாடம் எண்ணெய்யாக
இன்னுயிரும் இழந்தோமே!

இன்று -
சிங்கார மேடையிலே
சொகுசாக வீற்றிருக்கும்
ஏ! எமை வதைக்கும்
ஏகாதிபத்தியமே!

உன் வார்க்கம் வேறாகி
வழி பிரிந்த பின்புதான்
எம் உயிர் உருமாறி
சாபு அய் உருமாறி
கலை அழிந்து
சாபு அய் அழிந்து
சாபு அய் விரட்டிவிடும்
சாட்டை எம் கையில்!

—மு. கனகராஜன்

அம்மாசி

இலங்கைப் பிரஜையானான்

பா. ரத்தஸபாபதி ஆய்யர்

காலையில் தோட்டத்துத்
தபால்காரர்கள் வரு
வார்கள். ஒன்பது மணிக்குப்
பின் மணிஓடர், சேமிப்பு வங்கி,
தந்தி இப்படியாக சில வேலை
களுக்கு சிலர் வருவார்கள்.
மாலையிலும் தோட்டத்துத்
தபால்காரர்கள் வருவார்கள்.
அப்போதும் வேலை கொஞ்சம்
இருக்கும். மற்ற நேரத்தில்
தூங்கி வழியும் மலையூர் தபால
கம். காலை வேலை முடிந்ததும்,
மாத டிவில் அனுப்பும் சில
வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்
டிருந்தேன்.

'வணக்கமுங்க'

வேலையில் முழுகியிருந்த
நான் நிமிர்ந்தேன், பதிவு அஞ்
சல் நோட்டீசை வைத்துக்
கொண்டு ஒருவன் நின்றான்.

'சாட்சி போட்டுக்கொண்டு
வந்தாயா'

'ஆமாங்க சாமி பெரிய
துரை போட்டுக்கொடுத்தாரு'

நான் அந்தத் துண்டை
வாங்கி, நம்பரைப் பார்த்து
கடிதத்தை எடுத்தேன். அது
ஒரு பெரிய கலண்டர் மட்டை
போன்றதாக இருந்தது:

'என்ன இந்தியாவிலே
இருந்து கலண்டர் வருகுதா?'

'இல்லைங்க சாமி புள்ளை
யன் போட்டா அனுப்புறேனு
பெரி தோட்டத்திலே தானுங்க
பிறந்தேனுங்க. என்னை அப்ப
னுங்க இருக்கனும் துரே'

'என்ன? இந்தியாவிலே புள்
ளையா?'

'ஆமாங்க சாமி, என்னை
புள்ளையன் இந்தியாவிலே
தானுங்க. ஒரு வருடத்துக்கு
முன்னாடி அவுங்க இந்தியாவுக்கு
பிரசா உரிமை எடுத்துக்கிட்டுப்
போயிட்டாங்க. அவங்க
தானுங்க போட்டோ அனுப்பி
இருப்பாங்க'

'எத்தனை புள்ளையன்
உனக்கு?'

'இரண்டு ஆம்புளைப் புள்ளை
யுங்க. மூத்தவனுக்கு ஐஞ்சு
வயசாய் இருக்கிறபோது, மத்த
பொடியன் பிறந்தாங்க. தாய்ப்
பாலு குடிக்கிற வயசில, ஒரு
வயசுங்க, சம்சாரம் செத்துப்
போச்சுங்க. நான் தானுங்க
புள்ளையன் இரண்டையும் வளத்
தேனுங்க. பெரியவங்க ஆனதும்
இந்தத் தோட்டத்திலேயே
வேலை செஞ்சாங்க. கலியாணம்
முடிச்சு புள்ளைகுட்டி பெத்தாங்க
இப்ப இந்தியாவுக்குப் போட்
டாங்க சாமி.

'புள்ளையனோட நீயும்
போயிருக்கலாமே இந்தியா
வுக்கு, பிரசாவுரிமை தந்திருப்
பாங்களே'

'ஆமாங்க சாமி, சாமி
சொல்லுறது நெசந்தானுங்க.
ஆனானுங்க இந்தக் குஞ்சு
பெரி தோட்டத்திலே தானுங்க
பிறந்தேனுங்க. என்னை அப்ப
னும் இஞ்சை தானுங்க பிறந்

தாருங்க; என்றை புள்ளையனும் இஞ்சைதானுங்க பிறந்தாங்க. ஆன அவங்க 'இலங்கைப் பிரசா உரிமை வேளும்' என்னுப்புட்டு இந்தியாவுக்குப் போட்டாங்க. ஆன சாமி நான் மட்டும் அப்பிடி போகமாட்டேனுங்க, இந்த சிலோன் மண்ணிலே தானுங்க பொறந்தேன். இதுதானுங்க எனது ஜன்ம பூமியுங்க. நான் இலங்கைப் பிரசைதானுங்க'

'நீங்க 'இலங்கைப் பிரசை' என்று துண்டு ஏதும் கொழும் பிலே இருந்து வந்ததா'

'ஆமாங்க சாமி துண்டு ஒன்னு வந்ததுங்க. 'என்னை இலங்கைப் பிரசையா ஒத்து கிட வேனுமென்னு' தானுங்க எழுதினேன். ஆன புள்ளையன் இந்திய பிரசையாகிற படியால் உனக்கு பிரசா உரிமை தரமுடியாது; நீயும் இந்தியாவுக்குப் போன்னு சொல்லி, உனது விண்ணப்பத்தை ஏத்துக்க முடியாதுன்னு எனக்கு ஒரு பதிலுத் தபாலு முன்னடி வந்திச்சுங்க. உங்களுக்கு முன்னடி இருந்த துரேதான் அதை குடுத்தாரு'

அவன் சிறிது நேரம் பேச வில்லை. வயதால் சுருங்கியிருந்த முகம் கலையால் வாடியிருந்தது. சிறிது நேரத்தில்

'எனக்குங்க சாமி அந்தத் துண்டைப் பார்த்தபோது, என்றை சம்சாரம் செத்தபோது ஏற்பட்ட துக்கம் மாதிரி வந்ததுங்க. நான் பிறந்தது இந்த மண்ணுங்க; நான் தவண்டது இந்த மண்ணிலேதானுங்க; ஓடி ஆடி விளையாடி பெரியவனானதும் எல்லாமே இந்த மண்ணுங்க. நானுங்க இந்த மண்ணிலே பிறந்து, இந்த மண்ணையே இந்த இரண்டு கையாலேயே வளம்படுத்தி இருக்கே

னுங்க. தொரேக்கு தெரியுமோ தெரியாது, எங்கடை குஞ்சு பெரி தோட்டத்துரை பங்களாவுக்கு போற ரோட்டிலே இரண்டு பக்கமும் தேவதாரு மரங்கள் நிரச்சியாய் வளந்திருக்கே சாமி அதை நான்தானுங்க ஒரு சாண் செடியாய் இருக்கிறபோது நிரச்சி புடிச்சு நட்டு, உரம் போட்டு வளத்து விட்டேனுங்க. அந்தக் காலத்தில இருந்த வெள்ளைக்காரத் துரை என்ற வேலையைப் பாதத்து 'குட்டு குட்டு' சொல்லியிருக்காரு. மூங்கில் குத்து சந்தியில இருந்து பாத்தா ஜோரா தெரியுமுங்க அந்த தேவதாரு மரமுங்க. நான்-நட்ட மரங்களைப் பாக்கிறபோது, நான் காண்வெட்டி, முன்னுப் போட்டு வளம்படுத்தின நிலத்திலே செழித்து, தளிர்ந்து நிக்கிற தேயிலை செடிகளைப் பார்க்கிறபோது என்றை புள்ளையன் பாக்கிறமாதிரி இருக்குதுங்க ஆன, பெத்து வளர்த்து விட்ட புள்ளையன் என்னைவிட்டு போயிட்டானுங்க சாமி'

சிறிது நேரம் நிறுத்தி, நெற்றியைத் தடவிக் கொண்டான்.

'சாமி, என்னுலை என்னைப் பெத்த மண்ணையும், நான் ஓடி விளையாடி, தவண்ட இந்த மண்ணை சிலோன் மண்ணை விட்டு இந்தியா போகமாட்டேனுங்க. நான் வளத்த மரங்களையும், இந்தத் தோட்டத்தை யும் விட்டு போகமுடியாதுங்க. என்றை அப்பனையும் அடக்கம் பண்ணினது இந்த மண்ணிலே தானுங்க. இங்கிட்டு இருந்து நுவரெலியாவுக்கு போற ரோட்டிலே மூண்டாம் கட்டையிலே இருக்கிற பாடைமாத்தியிலே தானுங்க அடக்கம் பண்ணினோம். பாடைமாத்தி என்னு

ஒன்னு இல்லை சாமி. தோட்டத்திலே ரோட்டு ஓரமா தேயிலைச் செடிக்குப் பக்கத்திலே ஆறடி நிலத்தை குளியாவெட்டி அடக்கம் பண்ணிப்படுவம். மற்றவங்களும் அதுக்குப் பக்கத்திலே குளியை வெட்டுவாங்க. இப்படியே தாங்க சுடலையாகுது. நாங்க உசிரோடை இருக்கிற போதும் தேயிலையோடை தானுங்க சாகிறம். செத்த பிறகும் தேயிலைச் செடிகளுக்கிடையிலே புதைஞ்சு அதுக்கே உரமாகிறோமுங்க.....'

தொடர்ந்து பேசியதால் அவன் களைப்படைந்தான். வெற்றிலையைப் போட்டுக் கொண்டான். உமிழ் நீரை வெளியில் துப்பினான்.

'இந்த மலையூரிலே இருக்கிற நீர்விழ்ச்சியையும், சலசலத்து ஜில் என்னு ஓடும் நீரோடைகளையும், நான் நட்டு வளத்து பரப்பித்த தேயிலைச் செடிகளையும், தேவதாரு மரங்களையும், என்றை கைப்பட்டு பசுமையான இந்த தோட்டத்து மண்ணையும் என்னுலை விட்டுப் புட்டு இந்தியப் பிரசையா போறதுக்கு விருப்பமில்லிங்க. பேச்சுவாக்கிலே பேசிக்கிட்டு இருந்துட்டேனுங்க. தவாலே குடுங்கோ சாமி'

'உன் பெயர் என்ன?'

'அம்மாசியுங்க'

'தகப்பன் பெயர் என்ன?'

'செங்கோடனுங்க'

'சரி; இதிலே ஒப்பம் போடு பேனையை எடுத்து'

'நான் படிக்க இல்லிங்க; விரல் அடையாளம் தானுங்க எனக்குத் தெரியும்'

அவன் இடதுகை பெருவிலை எனக்குக் காட்டினான்.

நான் பெருவிரல் ரேகையை உரிய இடத்தில் எடுத்துக் கொண்டு தபாலுக் கொடுத்தேன்.

'சாமி, நான் சாகும் வரையாவது சிலோனிலே இருக்க அனுமதி கொடுத்திருங்க, என்னைப் பிறந்த மண்ணைவிட்டு துரத்தாதீங்க அப்பிடி. என்னு ஒரு கடுதாசி எழுதி றிலிஸ்டர் பண்ணி கொழும்புக்குப் போட்டிருக்கிறேனுங்க. என்ன பதில் வருகிறதோ? அல்லது கழுத்தை புடிச்சி தள்ளி விடுவாங்களோ தெரியவில்லை. எனக்கு ஒரு நம்பிக்கை இருக்கு. என்னைப் போல ஒருவருக்கு கட்டாயம் இலங்கையிலே நீ இரு அப்பிடி என்னுதானுங்க பதில் வரணும்; அப்பிடி வாற தவாலே பாத்துப் போட்டு தானுங்க நான் சாவேனுங்க. எனக்கு கொஞ்ச நாளா அடிக்கடி நெஞ்சுவலி வருதுங்க. உடம்புக்கு சரியில்லை. நான் வாறேனுங்க. சாமிக்கு வணக்கமுங்க'

'வணக்கம்'

அவன் போய்விட்டான். நான் மறுபடியும் வேலையில் முழுகிக் கொண்டேன்.

மூன்று மாதமாக செங்கோடன் அம்மாசிக்கு ஒரு பதிலும் வரவில்லை. அவனும் கந்தோர்ப் பக்கப் வரவில்லை. ஒருநாள் குஞ்சுபெரி தபால்காரன் தந்தியைக் கொண்டுவந்தான்.

'செங்கோடன் அம்மாசி காலமாகிவிட்டார்' என்று இருந்தது. சட்டமூலம் பிரசாவுரிமை கிடைக்காவிட்டாலும் சம்பிரதாய பூர்வமாக இலங்கை மண் அவனுக்கு பிரசாவுரிமை அளித்துவிட்டது. அம்மாசி இலங்கைப் பிரசையாகிவிட்டான். ★

ஓரே இரத்தம்

சிங்கள மூலம் : ஆரியவங்ஸ சந்திரஸிரி

தமிழில் : 'நீள்கரை நம்பி'

'கடவுளே காத்திடு!

ஊரில் ஒளி யேற்றிவிடு,

தினந்தோறும் கேட்கும் இக் கவிதை அடிகள் இன்றும் லயன் பக்கமாகக் கேட்கிறது. மூக்கு முட்டக் குடித்திருப்பான். சனியன் குடித்த நாளைக்கு இப்படித்தான் தொல்லை. அமைதியாகப் புஸ்தகங்கள் படிக்க முடியவில்லை. அருகில் வேறு விடுதி யொன்றையாவது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது அந்தப் 'பைத்தியம் ஆடி ஆடி அறைக்கு வரும். கள் நாற்றம் பொறுக்க முடியாது போகும்?

'ஐயா...ஐயா...ஊஹும்'

நான் அமைதியாக இருந்தேன்.

'ஐயா ..... தூக்கமா ..... தெரியவில்லை ..... மன்னியுங்கள் ..... ஸாருக்குத் தொல்லை தருவதற்காக .....' மாமா நான் இருக்கும் இடத்திற்கு மெல்ல நெருங்கி, கையிலிருந்த வெற்றுக் கள்முட்டியை கட்டிலின் கீழ் தள்ளினான்.

'லேசான இருட்டு இப்பதான் விழுகுது அதற்கு முன் நித்திரை ..... யா? ஏன் சுக மில்லையா ஸார்?'

மாமா கட்டில் கால்மாட்டில் அமர்ந்தான். குடலைப் புரட்டும் நாற்றம் அறையில் சஞ்சரிக்கத் துவங்கியது. நான் எழுந்து சாளரக் கதவுகளைத் திறந்துவிட்டேன்.

'ஓரே வியர்வை ... மாமா ...'

'உண்மைதானா! ..... ஐயாவுக்கு வியர்வை போடுவது ... உறங்கும்போதும் ... ? எங்களுக்கு ... வியர்வை ... போடுவது ... வேலை செய்யும்போது ...'

'மாமா ... எப்படிப் புதிய சமாச்சாரங்கள்?' நான் மாமாவின் பேச்சை வேறுபக்கமாகத் திசை திருப்பினேன்.

'ஷாஹ் ... இன்னமும் ... சரியாக ... இறுகவில்லை ... நான் ... நாளை வரும்போது.. ஸாருக்கு ... ஒரு போத்தல் நல்ல கள். ... கொண்டுவந்து ... தருகிறேன்.

தினமும் அவன் இப்படியே உளறுவான். கொஞ்சமாவது கள் கொண்டுவரமாட்டான்.

'எதற்கு மாமா? நான் அவ்வளவாகக் குடியை விரும்புவதில்லை.'

'உண்மைதான் ... ஸார்! கூடாத பழக்கம். அளவாகக் குடித்தால் ஓளஷதம் போல் தான் இருக்கும்' என்றவாறு

கொவ்வைப் பழம் போல் சிவந்த விழிகளின் பார்வையை அரை இமை திறந்து என்மீது படர விட்டான்.

அவற்றைப் பக்கமாக வைப்போம் ஸார் நாங்கள் ஓரினில் சிங்களவர்கள்; துட்டசைமுனு மன்னர் மட்டும் இல்லாதிருப்பாரானால் எங்களுக்கு என்ன ஆகும்? நாங்கள் 'கட்டைமேல்' தான் (கொட உட)

'இன்றைக்கும் துவங்கி விட்டீரா? இது என்ன அழிச்சாட்டியம். தமிழ் மனிதர்களை இந்த மனுஷனின் கண்ணில் காட்ட முடியாது? சிலவேளை கிராம மக்களும் சொல்வது உண்மைதான். மாமாவின் இளைஞர் காலத்தில் ஒரு குமரி தமிழ்ப் பையனுடன் ஓடிவிட்ட கதை'

ஸார் இன்று துஷ்டகைமுனு மன்னன் சமாதியிலிருந்து எழுந்து 'வாரும் சுதுபண்டா தமிழர்களின் சிரங்களைக் கொய் வோம் என்று அழைப்பாரானால் நந்திமித்திரர் போல முன்னே நிற்பவர் இவர்தான்.'

'நந்திமித்திரர் என்ன விஜயபாகு போல' என்று நான் சொன்னேன்.

'ஆஹா ... ஆஹா...உண்மையாகவா ...'

மாமா கட்டில் கீழ் கிடந்த வெற்றுக் கள்முட்டியைக் கையில் எடுத்து எழுந்தான்.

என்னுள் பிரமோதயப்படும் ஒரு புதிய அமைதியின் இசை எழுந்தது.

'நான்...போய்வருகிறேன்... ஸார்'

'முறுவசாதி மனுஷன் இவன். தேட்டத் தமிழர்கள்

எத்தனை பேருக்கு அநியாயம் செய்து விட்டான்? சரியாக உணவு கொடுக்காது செய்து மாடுகளாகக் கணித்து வேலை வாங்குகிறான். அப்பாவிகளைக் கசக்கிச் சாறு பிழிகிறான்'

மறுதினம் பாடசாலை கலைத் ததும் என் விடுதிக்கு வந்தேன்.

'ஸார்! சுதுபண்டாவின் இடுப்பு முறிந்து ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்' இப்படி வந்து சொன்னான் விடுதியில் பணி புரியும் பெண்,

நான் அன்று மாலைவே மாமாவைப் பார்க்க ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றேன். அவன் நிலை கவலைக்கிடமாகக் காணப்பட்டது. படுக்கையைச் சுற்றி மறைப்புக்குள் போடப்பட்டிருந்தன. அருகில் வைத்தியர் தாதிகள் நின்றனர்.

'மிஸ் எப்படி நோயாளியின் நிலை?'

'கொஞ்சம் கடுமைதான் நோயாளிக்கு இரத்தம் ஏற்ற வேண்டும். இரத்த வங்கியில் இவர் இன இரத்தம் முடிந்து விட்டது.'

தேயிலைத் தோட்டத்தில் பணிபுரியும் மாமாவின் தம்பியுடன் வேறு தொழிலாளர்களும் நோயாளியைப் பார்க்க ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தனர்.

அதிர்ஷ்டவசமாக அவர்களுள் ஒருவரின் இரத்தம் மாமாவுக்கு ஒத்துவந்தது.

ஆமாம்... தேயிலைத் தோட்டத்து முத்துசாமியின் இரத்தம் மாமாவை வாழ வைக்கிறது.

இதன்பிற்பாடு என்றுமே மாமா தமிழ்மக்களுக்குப் புரியும் அநியாயங்களை அடியோடு நிறுத்திவிட்டார்.

கைலாசபதியின்

‘தமிழ் நாவல் இலக்கியமும்’ சாமிநாதனின் கட்டுரையும்

எம். ஏ. நுஃமான்

‘அரசியல் பொருளாதாரத் தைப் பற்றிய விமர்சனத்துக்கு ஒரு விஷய தானம்’ என்ற நூலின் முன்னுரையில் மாக்ஸ் பின்வருமாறு எழுதினார்: ‘மனித வாழ்வில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் சமுதாய ரீதியான உற்பத்தியில் திட்டமான உறவுகளில் மனிதர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். இந்த உறவுகள் அத்தியாவசியமானவை; மனிதர்களின் சித்தத்தின்படி அமையாமல் சுதந்திரமாக அமைபவை. இந்த உற்பத்தி உறவுகள் அவர்களது பௌதீக உற்பத்தி சக்திகளுடைய வளர்ச்சியின் ஒரு திட்டவட்டமான கட்டத்துக்குப் பொருத்தமாக அமைகின்றன. இந்த உற்பத்தி உறவுகளின் மொத்தத் தொகைதான் சமுதாயத்தின் பொருளாதார அமைப்பாக ஏற்படுகின்றது; உண்மையான அத்திவாரமாக அமைகின்றது. அதன் மீதுதான் சட்டம், அரசியல் வகைப்பட்ட மேல் கட்டுமானம் எழும்புகின்றது. ‘அந்த அத்திவாரத்துக்கும் பொருத்தமாகத்தான் சமுதாய உணர்வின் திட்டவட்டமான வடிவங்கள் ஏற்படுகின்றன. மனித உணர்வு அவர்களின் வாழ்நிலையை வரையறுப்பதில்லை; அதற்கு மாறாக அவர்களுடைய சமுதாய வாழ்நிலை

தான் அவர்களது உணர்வை வரையறுக்கின்றது’ இங்கு உணர்வு என்பது மனிதனது அறிவு, சிந்தனை, எண்ணப்போக்குகள், ஒழுக்க நெறிகள், தத்துவக் கோட்பாடுகள் அனைத்தையும் குறிக்கின்றது. இதை வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால் கருத்துக்களும் எண்ணங்களும் மனிதமூளையில் இருந்தோ ஆகாயத்தில் இருந்தோ தானாகத் தோன்றுவதில்லை; பதிலாக புறநிலையான யதார்த்த நிலைமை மனித மூளையில் ஏற்படுத்தும் பிரதிபலிப்பே கருத்துக்களும் எண்ணங்களும் ஆகும். இக்கருத்து மாக்ஸியப் பொருள்முதல் வாதத்தின் அத்திவாரம் ஆகும். இது பொய்யான சரியாக நிரூபிக்கப்பட்டால் மாக்ஸிய சித்தாந்தமே அடிப்படைப் போய்விடும். ஆனால் வரலாறும் நமது அன்றாட வாழ்வின் நடைமுறை அனுபவமும் இக்கருத்தே சரியானது என்று நிரூபிக்கின்றன.

சாமிநாதனின் கட்டுரையையே நாம் உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். ‘மாக்ஸின் கல்லறையில் இருந்து ஒரு குரல்’ என்ற கட்டுரையை சாமிநாதன் ஏன் எழுதினார்? ‘எழுத வேண்டும் என்று தோன்றியது

அதனால் அவர் எழுதினார்’ என்று நாம் சுருக்கமாகப் பதில் கூறலாம். ஆனால் இதை எழுத வேண்டும் என்று அவரது மனதுக்கு அல்லது மூளைக்கு ஏன் தோன்றியது? என்ற அடுத்த கேள்வியும் உள்ளது. ‘தமிழ் நாவல் இலக்கியம்’ என்ற கைலாசபதியின் புத்தகம் வெளிவந்திராவிட்டால் சாமிநாதனுக்கு இந்த எண்ணம் உண்டாகி இருக்குமா? சாமிநாதன் இந்தக் கட்டுரையை எழுதி இருக்க முடியுமா? நிச்சயமாக இல்லை. சாமிநாதனின் மூளைக்கு அல்லது மனதுக்கு வெளியே புறநிலையாக இருக்கின்ற ‘தமிழ் நாவல் இலக்கியம்’ என்ற நூல்தான் — அது சாமிநாதனின் மூளையில் ஏற்படுத்திய பிரதிபலிப்புக்கள்தான் ‘மாக்ஸின் கல்லறையில் இருந்து ஒரு குரல்’ என்ற கட்டுரை. எனது கட்டுரையும் இத்தகையதுதான். சாமிநாதனின் கட்டுரை என்ற புறநிலை யதார்த்தம் எனது மூளையில் அல்லது சிந்தனையில் ஏற்படுத்தும் பிரதிபலிப்புக்கள்தான் இது. புறநிலையதார்த்தமே எண்ணத்தை நிர்ணயிக்கிறது என்ற மாக்ஸிய சித்தாந்தத்தின் சுருக்கமான அர்த்தம் இதுதான். மனித அறிவை அல்லது எண்ணத்தைச் சார்ந்து நிற்காது மனித அறிவுக்கும் எண்ணப் போக்குகளுக்கும் ஊற்றுக் கண்ணாக இருக்கும் இந்தப் புறநிலையான யதார்த்தத்தைத் தான் தனிமனிதனுக்கு வெளியே உள்ள சமுதாயத்தையும் பிரபஞ்சத்தையும் தான் சட்டப் பொருள் என்று மாக்ஸியம் கருதுகின்றது. ஆனால் விஞ்ஞானத்தையும் மாக்ஸியத்தையும் தவறாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள் சட்டம், சக்தி பற்றிய பௌதீக விஞ்ஞானத்தின் புதிய

கண்டுபிடிப்புக்கள் பொருள்முதல் வாதத்தையே காலாவதியாக்கி விட்டது என்று புலம்புகின்றார்கள். இது அர்த்தமற்ற புலம்பலாகும். ‘நமது அறிவின் ஆதாரம் எது? பௌதீக உலகுக்கும் அறிவுக்கும் (பொதுவாக மனதுக்கும்) இடையே உள்ள உறவு என்ன? என்ற வினாக்களுக்கு கொடுக்கும் விடைகளில் இருந்தே பொருள்முதல் வாதமும் கருத்து முதல் வாதமும் வேறுபடுகின்றன, அதேவேளை, சட்டம், அணுக்கள், எலக்ட்ரோன்கள் ஆகியவற்றின் அமைப்புப் பற்றிய பிரச்சினை பௌதீக உலகு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை மட்டுமே’ பௌதீகவியலாளர்கள் ‘சட்டப் பொருள் மறைந்து விடுகிறது’ என்று கூறும்போது அவர்கள் கருதுவது இதுவரை பௌதீக உலகின் மூன்று இறுதித் தனிமங்களாக விஞ்ஞானம் கருதிய ‘மாற்றர்’ எலெக்ட்ரிசிட்டி, ‘எதர்’ என்பவற்றுள் இனி கடைசி இரண்டு மட்டுமே எஞ்சி உள்ளன என்பதையே ஆகும். ‘சட்டப்பொருள் மறைந்து விடுகிறது’ என்பதன் பொருள் நாம் இதுவரை அறிந்திருந்த சட்டப் பொருள் மறைந்து விடுகின்றது என்பதும் நமது அறிவு மேலும் ஆழமாக ஊடுருவிச் செல்கின்றது என்பதுமே ஆகும், என்று வெகு காலத்துக்கு முன்பே லெனின் எழுதினார்,

லெனினுடைய காலத்துக்குப் பிறகு பௌதீக உலகு பற்றிய கண்டுபிடிப்புக்கள் எவ்வளவோ வளர்ந்து விட்டன. சட்டப் பொருள்பற்றிய பௌதீக விஞ்ஞானத்தின் கருத்துக்கள் மாற்றம் அடைவது மனித அறிவின் வளர்ச்சியையே காட்டுகின்றது. ஆனால் பொருள்முதல் வாதத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடான, புறநிலையாக, மன

துக்கு வெளியே நிலைபெறுடையதாக உள்ள யதார்த்தத்தைக் குறிக்கும் 'மாற்றம்' என்ற தத்துவார்த்தக் கருத்து அதனால் எவ்வித பாதிப்பும் அடைவதில்லை. அதனால் மறுக்கப் படுவதும் இல்லை. சாமிநாதன் கம்பனியினர் இவ்விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்வது அவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும்.

2. 'சமுதாயத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மனித உணர்வில்—கருத்துக்களிலும் தத்துவ சித்தாந்தங்களிலும்—மாற்றங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன என்பது மாக்ஸியப் பொருள் முதல் வாதத்தின் பிரிதொரு அடிப்படைக் கோட்பாடு ஆகும்'. எல்லாக் காலத்துக்கும் எல்லாச் சூழ்நிலைக்கும் பொருத்தமான மாறாத நிரந்தரமான கருத்துக்கள், இலட்சியங்கள் என்று எதுவும் இல்லை. காலத்துக்காக காலம் சூழ்நிலை மாற்றத் ஏற்ப எல்லாக் கருத்துக்கும், இலட்சியங்களும், கொள்கைகளும், நெறிமுறைகளும் போட யறுது மாறிக்கொண்டே உள்ளன என்பதையே வரலாறு நமக்குக் காட்டுகின்றது மாக்ஸ இதனை மிகவும் தெளிவாக கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையில் பின்வருமாறு கூறினார்: 'மனிதனுடைய பௌதிக வாழ்வின் சூழ்நிலைகளிலும், சமூக உறவுகளிலும் சமூக வாழ்விலும் ஏற்படும் ஒவ்வொரு மாறுதலோடும் மனிதனின் கருத்துக்களும் அபிப்பிராயங்களும் கண்ணோட்டங்களும் சுருங்கக் கூறினல் மனித உணர்வுகள் மாறுகின்றது என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ஆழ்ந்த உள்ளுணர்வு தேவையா?' 'பௌதிகப் பொருள் உற்பத்தி எந்த அளவுக்கு மாறுகின்றதோ, அதே அளவுக்கு அறிவுப் பொருள்

உற்பத்தியும் தன்மையில் மாறுதல் அடைகின்றது என்பதைத் தவிர கருத்துக்களின் சரித்திரம் வேறு எதை நிரூபிக்கின்றது?' (கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை மாஸ்கோ 1969, பக். 76) சமூக மாற்றங்கள் கருத்துக்களில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவருகின்றன என்ற மாக்ஸியத்தின் இந்த அடிப்படைக் கோட்பாடு பொய்யாய்ப் பழங்கதையாய்ப் போய் விட்டது என்று சாமிநாதன் கருதினால், அவர் உண்மையில் வாழ்க்கையை நேர்நின்று பார்க்கும் நிறைந்த கண்மூடிக் கொண்டிருக்கிற பூனையே ஆவார்.

சாமிநாதனையும் சாமிநாதனின் முப்பாட்டனாரையும் நடைமுறை உதாரணமாகக் கொண்டு கூட நாம் இதனை விளக்கலாம். வாழ்க்கை பற்றியும் சமூகம் பற்றியும் இன்று சாமிநாதன் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்களைத் தான் சாமிநாதனின் முப்பாட்டன் கொண்டிருந்திருப்பாரா? சாமிநாதன் இன்று சித்திப்பது போன்ற சாமிநாதனின் முப்பாட்டனும் சித்தித்திருப்பாரா? சாமிநாதனின் இன்றைய உலகக் கண்ணோட்டமும் சாமிநாதனின் முப்பாட்டனின் உலகக் கண்ணோட்டமும் ஒன்றாகவே இருக்க முடியுமா? நிச்சயமாக இல்லை என்று சொல்லலாம். நம் ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையிலும் இந்த அனுபவமே உண்டு. நமக்கு நமது தகப்பனுக்கும், நமக்கும் நமது பாட்டனுக்கும், நமக்கும் நமது முப்பாட்டனுக்கும் இடையே இந்த வேறுபாடு ஏன் ஏற்படுகின்றது? ஏனெனில் நாம் வாழும் சூழலும் அவர்கள் வாழ்ந்த சூழலும் வேறுபட்டவை. வெவ்வேறு காலங்களில் மட்டுமன்றி சமகாலத்திலும்

வெவ்வேறு இடங்களில், வெவ்வேறு வர்க்கங்களில் வாழும் மனிதர்களிடையேயும் இந்த வேறுபாட்டையே காண்கின்றோம். வேறுபட்ட சமூகச் சூழ்நிலையே வேறுபட்ட கருத்துக்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. எவ்வாறு சாமிநாதனின் கருத்துக்கள் சாமிநாதனின் இன்றையச் சமூகச் சூழ்நிலையை உருவாக்கவில்லையோ அவ்வாறே சாமிநாதனின் முப்பாட்டனின் கருத்துக்களும் அவர் வாழ்ந்த சமூகச் சூழ்நிலையை உருவாக்கவில்லை. பதிலாக இவர்களது காலக் சமூகச் சூழ்நிலைகளே இவர்களது கருத்துக்களை உருவாக்கி உள்ளன. 'சமூகமாற்றம் தனிமனிதனின் சித்தத்திக்கு அப்பாற்பட்டது' என்பதையே இது காட்டுகின்றது. இன்று சாதாரண உண்மையாகிவிட்ட இதனை யாரும் மறுத்து உரைப்பதில்லை. சாமிநாதனும் இதனைப் புரிந்து கொள்ளாதவர் அல்ல. 'மாக்ஸின் சித்தாந்தத் தோற்றத்துக்கு விஞ்ஞான வளர்ச்சியும் சமூக மாற்றங்களும் வழிவகுத்தன' என்று அவர் கூறும்போதும், 'மாக்ஸின் சித்தாந்தம் ஒரு சரித்திர நிர்ப்பந்த நிகழ்ச்சி' என்று அவர் கூறும்போதும், 'மாக்ஸின் சித்தாந்தம் ஒரு காலகட்ட வளர்ச்சியின் சிறைக்குள் அகப்பட்ட ஒன்று' என்று அவர் கூறும்போதும் கூட 'சமூக மாற்றத்திற்கும் கருத்துக்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவைத்தான் வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாதத்தின் ஒரு அடிப்படை அம்சத்தைத்தான் அவர் சுட்டுகின்றார். ஆனால் எதிர்மறை யான அர்த்தத்தில், மாக்ஸியம் அழிந்து விட்டது என்று நிரூபிப்பதற்காகவே அவர் அதைச் சுட்டுகின்றார். ஆனால் வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாதத்தின் அடிப்படைக் கருவே இக்கோட்பாடுதான் என்பதை அவர் மூடிமறைக்கப் பார்க்கின்றார்: வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாதத்தின் அடிப்படைக் கருவைக் கொண்டே வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாதத்தை மறுப்பது ஒரு உண்மையைக் கொண்டு அதே உண்மையை மறுப்பது விஞ்ஞானமானதே அல்லவா? இந்த விஞ்ஞானங்கள் புரிவது சாமிநாதனின் தகுதிக்கு பொருத்தமானதே ஆகும்.

3. சமுதாயத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் கருத்துக்களில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருகின்றன என்றால் சமுதாய மாற்றங்களைக் கொண்டு வருபவை எவை? 'பௌதிக வாழ்வின் உற்பத்தி முறைதான் பொதுவாகவே சமூக, அரசியல், அறிவுத் துறை வாழ்வின் இயக்கப் போக்கை வரையறுக்கின்றது' என்று மாக்ஸ கூறுகின்றார். இது மாக்ஸியத்தின் பிரிதொரு அடிப்படைக் கோட்பாடு ஆகும்: உற்பத்தி நடைமுறையில் இருந்தே மனித அறிவு விரிவடைகின்றது; உற்பத்தி நடைமுறையும் அதில் இருந்து விரிவடையும் மனித அறிவும் புதிய புதிய உற்பத்திக் கருவிகள் தோன்றுவதற்கு வழி கோலுகின்றன. புதிய உற்பத்திக் கருவிகள் உற்பத்தி முறையிலும் உற்பத்தி உருவிலும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருகின்றன: அவை மூலச் சமூக அமைப்பிலும் அபிவிருத்தியையும் மாற்றங்களையும் கொண்டு வருகின்றன. சமூக மாற்றங்கள் பற்றிய மாக்ஸியத்தின் அடிப்படைக் கருத்து இதவே: பண்டைக் காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை உள்ள முழுமனித சமுதாயத்தின் வரலாறும் இதனையே நிரூ

பிக்கின்றது: அவ்வாறு எனின் சமூக மாற்றங்களில் மனிதனின் கருத்துக்களுக்கு எவ்வித பங்கும் இல்லையா? என்று கேட்கலாம். நிச்சயம் உண்டு. சமுதாயச் செயல்முறைகளில் இருந்தே மனிதனின் கருத்துக்கள் தோன்றுகின்றன; இவ்வாறு தோன்றிய கருத்துக்கள் சமுதாயச் செயல் முறைகளில் தம் பங்குக்குச் செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றன. அதாவது செயலும், அறிவும் ஒன்றில் ஒன்று தங்கி உள்ளன. இது பற்றி மாக்ஸ் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையில் மிகவும் தெளிவான, வரலாற்று ரீதியான ஒரு விளக்கத்தைத் தருகின்றார்.

‘சமூகத்தைப் புரட்சிகரமான முறையில் மாற்றியமைக்கும் கருத்துக்களைப் பற்றி மனிதர்கள் பேசும் பொழுது அவர்கள் எதை வெளிப்படுத்துகின்றனர். பழைய சமூகத்துள்ளே, ஒரு புதிய சமூகத்தின் அம்சங்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் பழைய வாழ்க்கை நிலைமைகள் கரைந்தொழியும் வேகத்துக்கு ஏற்ற படி பழைய கருத்துக்களும் கரைந்தொழிந்து வருகின்றன என்பதையும் தான் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்’ ‘பண்டைய உலகம் மரண வேதனையில் இருந்தபொழுது பண்டைக்கால மதங்கள் மீது கிறிஸ்தவ மதம் வெற்றிகண்டது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில், கிறிஸ்தவ மதக் கருத்துக்கள் பகுத்தறிவு கருத்துக்களுக்கு முன் பணிந்து கீழ் அடங்கிய பொழுது, அப்பொழுது புரட்சித்தன்மை பெற்றிருந்த பூர்ஷ்வா வர்க்குடன் நிலப்பிரபுத்துவ சமூகம் தன் மரணப் போராட்டத்தை நடாத்தியது. மத சுதந்திரம் மனச்சாட்சி சுதந்திரம் ஆகிய

கருத்துக்கள், அறிவுத்துறையில் சுதந்திரப் போட்டி செலுத்திய ஆதிக்கத்தைப் பிரபலித்தன’ சாமிநாதன் இந்த உண்மைகளையும் கொள்ள மறுக்கிறார். காரணம் வரலாறு பற்றிய அவரது கண்ணோட்டம் குழம்பிப் போன கருத்துக்கு வாதக் கண்ணோட்டம் எ. படியினால். அது அறிவு குழம்பிப்போய் இருக்கிறது என்ற படியினால்.

தனிஉடைமைச் சமூக அமைப்பின் முழுவரலாறும் வடிகட்டப் போராட்டத்தின் வரலாறுகளும் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு வர்க்கப் போராட்டத்தை மேலும் கூர்மைப்படுத்தி விடுவதால், அது சோஷலிச சமூக அமைப்பாக மாற்றம் அடைவது தவிர்க்க முடியாத நிலை என்பதும் மாக்ஸியத்தின் பிறிதொரு அடிப்படைக் கோட்பாடு ஆகும். மாக்ஸ் கருதியது போல, ஐரோப்பாவின் வளர்ச்சியடைந்த என் ஒரு குல்லாந்தது நாட்டிலும் சோஷலிசப் புரட்சி பற்றிப் பேசுபகுத்தினால் அது இக் கோட்பாடு விட்டது என்று தெடங்கி உள்ளன. உலகம் பற்றி சரியான உண்மை காரணம் அவ்வாறு சமுதாய இயக்கப் போராட்டக் கருத்திரத்துக்குள் அடங்கி ஒரு நேர்கோட்டில் ஒன்றி ஒன்றல்ல என்பதை கிறிஸ்டுகள் அறிவர். ‘முதலாளித்துவம் ஏகாதிபத்தியம் வளர்ச்சியடைந்த பொழுது புரட்சியின் மையங்கள் இடம் பெயர்ந்துவிட்டன.

(வளரும்)

நினைவுகள்

—ரூல் கம்ஸ்தோவ்

நான் சிறு பையனாக இருந்தபோது என் தந்தை என்னைப் பலமாக உதைத்தார். அவர் அடித்த அடி எனக்கு என்றோ மறந்து விட்டது. ஆனால் அதற்கான காரணம், இன்னும் என் நெஞ்சை விட்டு அகல்வில்லை.

அன்று காலை எப்போதும் போல் பள்ளிக்கூடத்திற்குக் கிளம்பினேன். ஆனால் சென்றது பள்ளிக்கூடத்திற்கு அல்ல. வீட்டைக் கடந்ததுமே ஒரு சந்தில் நுழைந்தேன். பிறகு அதிலிருந்து மற்றொரு தெரு வழியாகச் சென்றேன். அங்கு தெருப்பின்னேகள் கோலி ஆடிக் கொண்டிருந்தார்கள். நானும் அவர்களுடன் சாயங்காலம் வரை ஆடினேன். காலைப் புத்தகம் வாங்க அப்பா எனக்குப் பணம் கொடுத்தார். அப்பணத்தை வைத்து, உலகத்தையேமறந்து விளையாடினேன். ஆனால், அந்தப் பணம் விரைவிலேயே தீர்ந்துவிட்டது. பணத்திற்கு என்ன செய்வது என்று யோசித்தேன். என்னோடு விளையாடிய பிள்ளைகளிடம் கேட்டேன். எல்லோரும் மறுத்து விட்டனர்.

எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. எங்கள் காலனியில் உள்ள எல்லா வீடுகளுக்கும் சென்றேன். ‘நீங்கள் எங்கள் வீட்டுக்கு விருந்தினர்

வருகிறார்களா? அதற்காக எங்கள் வீட்டில் பணம் வாங்கிக் கொண்டு வரச் சொன்னார்கள்’ என்று கூறினேன்.

நிறையப் பணம் கிடைத்தது: அப்படியும் அப்பணத்தில் சில நேரம் விளையாட முடிந்தது. தவிர, விளையாடும்போது அடிக்கடி முட்டி போட்டு ஆடியதால் கால்சட்டை தேய்ந்து கிழியத் தொடங்கியது. முட்டி முழுவதும் ஒரே சிராய்ப்பு.

இந்தக் கோலத்தோடு அப்பாவின் நீதிமன்றத்தில் தோன்றினேன். தலைமுதல் கால்வரை என்னை நோட்டமிட்டார் தந்தை. எனது கால்கள் தானாக நடுங்கின. நான் தலையை உயர்த்தவே இல்லை. எனது முட்டியில் உள்ள வீக்கம், கால்சட்டைக் கிழிசல் வழியாக துருத்திக் கொண்டு வெளியே தெரிந்தது.

‘இது என்ன?’ சாதாரணமாகக் கேட்டார் எனது தந்தை. கைகளால் முட்டியை மூடிக்கொண்டே, ‘அதுவா, இது முட்டி என்றேன்.

‘முட்டி, முட்டிதான் தெரியுமே... அது ஏன் துருத்திக் கொண்டு வெளியே தெரிகிறது? எப்படி அதைக் கிழித்தாய் சொல்?’

கால்சட்டை கிழிந்தது எனக்கே தெரியாதது போல்

பூவண செய்து கிழிசல்களை வியப்புடன் இப்படியும் அப்படியும் பார்த்தேன்: பொய் கூறி விட்டுப் பயப்படுபவர்களின் மனோநிலை வியப்பானது: பெரியவர்கள் அனைத்தையும் அறிவர்: தப்பை மறுப்பது வீண்; மேலும் வெட்கக் கேடு என்று தன்ருகத் தெரிந்திருந்த போதிலும், இறுதிவரை அவற்றை ஒப்புக் கொள்ளாமல், உண்மையைக் கூறாமல், எதை எதையோ கதைத்து விடுகிறோம்!

தந்தையின் குரல் உயரத் தொடங்கியது: தந்தையின் கபாவத்தை உணர்ந்த அனைவரும் எனக்கு உதவி செய்ய ஒடி வந்தனர்: அவர்கள் அனைவரையும் ஒதுக்கித் தள்ளினார் தந்தை. கேள்வியைத் தொடர்ந்தார்,

‘உம். எப்படிச் கால்சட்டை கிழிந்தது சொல்’

‘பள்ளிக்கூடத்தில் ஆணியில் மாட்டிக் கொண்டுவிட்டது:’

‘எப்படி..... எப்படி?’

‘ஆணி... ஆணி மாட்டிக்...’

‘எங்கே?’

‘பள்ளியில்’

‘எப்பொழுது?’

‘இன்று’

அப்பா பனார் என்று எவ்வகைகளில் ஒரு அறை விட்டார்:

‘இப்பசொல்: கால்சட்டை எப்படிச் கிழிந்தது?’

நான் பேசாமல் இருந்தேன்: மற்றொரு கண்ணத்தில் மறுபடியும் அறை விழுந்தது.

‘இப்பொழுதாவது சொல்:’

நான் தேம்பி அழத் தொடங்கினேன்:

‘முடு வாயை’ என்ற அவர் சாட்டையை வேறு கையில் எடுத்துக் கொண்டார்: சட்டென்று நான் அழுகையை நிறுத்திவிட்டேன்.

‘நடந்ததைக் கூறுவிட்டால் சாட்டையால் நல்ல அடிவிழும்’

சாட்டை என்பது என்ன என்பதை நான் நன்கறிவேன். உண்மையைக் கூட சொல்லி விடலாம்; ஆனால் இந்த சாட்டை அதைவிடப் பயங்கரமானது; எனவே நடந்தது அனைத்தையும் ஆரம்பம் முதல் முடிவு வரை ஒன்றுகூட விடாமல் கூறி விட்டேன்.

நீதிமன்றம் முடிவுற்றது. இரண்டு நாட்கள் செத்த பிணமாக நடமாடினேன். விட்டிலும் பள்ளியிலும் வாழ்க்கை வழக்கம்போல் நடந்தது. ஆனால் எனக்கு மட்டும் மனதே சரியில்லை, அப்பாவோடு பேச வேண்டும்போல் எனக்குத் தோன்றியது. நெஞ்சு கனத்தது. தந்தையிடம் பேச சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்க்கினேன். ஆனால் அப்பா என்னிடம் பேச விரும்பவில்லை என்பதை அறிந்த என் உன்னம் படாத பாடுபட்டது. வேதனை தாங்க முடியவில்லை.

முன்னுவது நான் அப்பா என்னை அழைப்பதாகச் சொன்னார்கள்: அப்பா என்னைத் தன் அருகில் உட்கார் வைத்தார்: என் தலையைத் தடவினார். இப்போது பள்ளியில் எந்தப் பாடம் நடைபெறுகிறது. எவ்வளவு மார்க்குகள் வாங்கினேன் என்று அப்பா கேட்டார். பிறகு திடீர் என்று எதிர்பாராத விதமாக இதனைக் கேட்டார்.

‘நான் உன்னை எதற்காக அடித்தேன் தெரியுமா?’

‘தெரியாது’

‘எதற்காக?’

‘நான் பணம் வைத்து கோலி ஆடியதற்காக.....’

‘இல்லை, அதற்காக அல்ல’

‘அப்படியானால், நான் கால் சட்டையைக் கிழித்துக் கொண்டதற்காக.....’

‘ஊஹூம்; கால்சட்டைக் காக அல்ல’

‘நான் பள்ளிக்கூடம்போகாததற்காக’

‘ஆம்; அது ஒரு பெரிய தவறு. இதிலிருந்துதான் உனது அன்றைய மற்றத் தவறுகள் எல்லாம் ஆரம்பித்தன. அதனால் மற்றத் தவறுகளுக்காகவும் தண்டிக்க வேண்டி வந்தது. என்மகனே! நான் உன்னைப் பொய் பேசியதற்காக அடித்தேன். பொய் — அது ‘தவறு’ அல்ல: எதிர்பாராத நிகழ்ச்சி அல்ல; அது மனித சபாவத்தின் ஒரு அம்சம். நிலைத்துவிடக் கூடியது. உன் மனம் என்னும் வயலில் வளரும் களை அது. எனவே அதனை வேரோடு பிடுங்கி எறியாவிட்டால், அது வளர்ந்து நல்ல உள்ளம் என்ற பயிரை அழித்து விடும். உலகில் பொய்யைவிடப் பயங்கரமானது எதுவும் இல்லை. மறுபடியும் எப்போதாவது பொய் சொன்னால் உன்னைக் கொன்று விடுவேன், தெரியுமா? இந்த நீமிடத்திலிருந்து நீ உண்மையையேதான் பேசவேண்டும் பேரை என்றால் பேரை என்றும், பலகை என்றும் புரிகிறதா?’ ‘புரிகிறது’

‘சரி, நீ போ’ இனிமேல் பொய்யே பேசக் கூடாது என்று எனக்குள் நானே மனத்திற்குள் சபதம் செய்து கொண்டே அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றேன்.

பல ஆண்டுகள் கடந்தபின் இந்த நிகழ்ச்சியை என் நண்பரிடம் நான் கூறினேன்.

‘அப்படியா? அந்தச் சிறிய பொய்யை இன்னுமா நீ மறக்கவில்லை?’

‘பொய் என்றால் பொய்தான். மெய் என்றால் மெய்தான். அவை பெரியதாகவோ சிறியதாகவோ இருக்க முடியாது. வாழ்க்கையும் உண்டு; இறப்பும் உண்டு. இறப்பு எப்போது ஏற்பட்டு விட்டதோ, அப்போது வாழ்க்கை இல்லை. அதே போல் வாழ்க்கை நடக்க

பிறர் உழைப்பில்

★
முன்னுக்குள்ள என்னின் முக்கி முயன்று
நீரை ஆவியாக்கி
நெருப்பால் புகை கக்கி
இழுக்கின்றது.
பின்னர் வரும் பெட்டிகள்
தாளமிட்டு
ஆடிக்கொண்டு
சொகுசாய் நெளிகின்றன.

— ஜெயம்.

கும்வரை இறப்பு வருவது இல்லை. அவை இரண்டும் ஒரே பொழுதில் இருக்க முடியாது: ஒன்று மற்றதை ஏற்பதுபோல் இல்லை. அதுபோல்தான் பொய்யும் மெய்யும்

‘பொய் — அசிக்கமானது: ஆபாசமானது. மெய் — ரம்மியமானது, பிரகாசிக்கக் கூடியது, நிர்மலமான வானம்: பொய் — கோழைத்தனம். மெய் — ஆண்மை. இதுவோ, அதுவோ ஒன்றுதான் இருக்க முடியும். இதற்கிடையே எதுவும் இருக்க முடியாது’ என்றேன் நான். ★

நவீன சிங்களக்கலை இலக்கியத் துறையில் பெண் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு

எம். எம். மன்ஸூர்

தீபானி ரணவீர

நவீன சிங்களக் கலை இலக்கியத்தினைக் கட்டி எழுப்புவதற்காக பணிபுரியும் பெண் எழுத்தாளர்களில் திருமதி தீபானி ரணவீரவும் ஒருவர். இவர் அத்துறையில் பிரதான பங்கினை வகிக்கிறார். இவர் ஒரு பிரபல பத்திரிகையாளருமாவார். இலங்கை, லண்டன் (பி. ஏ.) சிறப்புப் பட்டம் பெற்றிருக்கும் இவர், தலைசிறந்ததொரு வரலாற்றுசிரியையுமாவார். இவரைப் போன்ற பெண்மணிகள் எந்த நாட்டிலாயினும், எந்த இலக்கியத் துறைக்காயினும் கிடைப்பது மிகவும் அரிதானது. இப்படிப்பட்ட சகல துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு பெண் எழுத்தாளர் சிங்கள இலக்கியத் துறைக்குக் கிடைத்திருப்பது ஒரு தனிப் பேராகும். எழுத்துத் துறையிலும், பத்திரிகைத் துறையிலும் ஒரே அளவில் ஆர்வம் காட்டும் இவர், பல்வேறு வகையான கட்டுரைகளையும் எழுதியிருக்கிறார். இந்நாட் பத்திரிகைச் சஞ்சிகைகளின் வரலாறு, இலக்கிய வரலாறு பற்றிய விசேட அறிவு இவருக்கு உண்டு.

உலகத்தில் ஏனைய எழுத்தாளர்களைவிட வரலாறு சம்பந்தப்பட்ட நூல்களை எழுதும் பெண் எழுத்தாளர்கள் குறைவாகவே உள்ளனர். அதற்குக் காரணம் வரலாற்று விடயங்கள் விரிவுபட்டதாகவும், நூற்றாண்டுகள் கடந்தனவாகவும், பழமையானதாகவும் இருப்பதோடு வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் — சம்பவங்கள் என்பவற்றை சரியான முறையில் ஆதாரங்களோடு பெற்றுக் கொள்வதிலுள்ள சிரமங்களே ஆகும். சிங்கள இலக்கியாசிரியைகளில் இதுவரை உதித்த வரலாற்றுசிரியை திருமதி. தீபானி ரணவீர என்பவரே ஆவர். என்னதான் பட்டங்கள் பெறதிருந்தபோதும், ஆடம்பரம், கர்வம் எதுவுமற்ற அமைதியான சுபாவமுடைய இவர், ஏனைய பெண் எழுத்தாளர்களுக்கும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறார். கலாநிதி திரு. வேமச்சந்திர ரோய் என்பவரின் சிஷ்யையாகிய தீபானி ரணவீர எழுதிய 'இந்திய இதிகாச பிரவேசம்' (இந்திய வரலாற்றுக்கோர் அறிமுகம்) எனும் நூல் மிகவும் பிரதானமானது.

இவர் விரிவான விடயங்களை இலகுவாக மாணவர்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்கவே விரும்புகிறார் என்ற நோக்கம் இந்நூலிலிருந்தே தெளிவாகிறது.

இந்தியாவின் பண்டைய காலம் முதல் 1947 ஆம் ஆண்டு வரையிலான விடயங்கள் சுருக்கமான விதத்தில் விபரிக்கப்படுகிறது. இந்துக்கள் காலம், இஸ்லாமியர் காலம், மொகலாய காலம், பிரித்தானியர் காலம் என வரலாற்றுக் காலங்கள் ஒவ்வொன்றும் விளக்கப்படுவதோடு அந்த அந்தக் காலத்து சமயம், அரசியல் நிலை, கலை-கலாச்சாரப் போக்குகள், இலக்கிய விடயங்கள் பற்றிய விடயங்கள் விவரப்பட்டுள்ளன. இந்நாட்டு உயர் தரப் பரீட்சைகளில் நோற்றுப் பவர்களின் நன்மைகருதி எழுதப்பட்ட 'இந்திய இதிகாச பிரவேசம்' புகழ்பெற்ற ஒரு நூலாகும். இவர் எழுதிய மற்றுமொரு நூல் 'லங்கா இதிகாச பிரவேசம்' (இலங்கை வரலாற்றுக்கோர் அறிமுகம்) என்னும் வரலாற்று நூலாகும். எளிய நடையில் எழுதப்பட்ட இந்நூலும் தரமானதாகவும், வாசிப்பதற்கு இலகுவானதாகவும், சுவைபெற்றதாகவும் காரணப்படுகிறது. திருமதி தீபானி ரணவீர இலங்கையின் பல்வேறு பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் எழுதிய கட்டுரைகள் அநேகம்.

சீத்தா விக்கிரமராச்சி

நவீன சிங்கள இலக்கிய அசிரியைகளில் திருமதி சீத்தா விக்கிரம ஆராச்சியும் ஒருவர். இவர் பி. ஏ. (இலங்கை) பட்டம் பெற்றிருக்கிறார். சிறுகதைத் துறையில் ஆர்வம் காட்டும் இவரால் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகள் அநேகம். 'உபன் தின' (பிறந்த

தினம்) எனும் சிறுகதைத் தொகுதி இவர் எழுதியதுதான். வாழ்க்கை, சமூகம் என்பவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் வண்ணம் எழுதிய கதைகள் தரம்மிக்கன. அற்றைப் படிக்கும்போது வாசகர் மனதில் சமுதாயத்துக்கு, சமுதாய உயர்ச்சிக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை உணர்ச்சிகள் வித்திடுகின்றன. எளிய நடையில் எழுதப்பட்ட 'உபன் தின' எனும் நூல் சிங்கள இலக்கியத்துக்குக் கிடைத்த உயர்ந்த படைப்பாகும்.

பியசீலி மல்லசேக்கர

நவீன சிங்கள கலை இலக்கியத் துறையில் மனையியல் விஞ்ஞானம், தையற் கலை சம்பந்தமான நூல்களை எழுதிய ஆசிரியைகளில் திருமதி பியசீலி மல்லசேக்கர பிரதான ஸ்தானத்தை வகிப்போர். இவை சம்பந்தப்பட்ட ஓர் பல நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். மனையியல் பற்றிய அறிவு மிகவும் தேவை என்றாலும் அதுபற்றி சிங்களத்தில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் மிகவும் குறைவு. இதைக் குறையை நிவர்ப்பதற்காக பியசீலி மல்லசேக்கர பெரும் முயற்சி எடுத்துவருகிறார். அவரது அனுபவத்தைக் கொண்டும், இதுபற்றி அறிவு பெற்றவர்களின் ஆலோசனைகளைக் கொண்டும் எழுதப்பட்ட சிறந்த நூல்கள் அநேகம். மனையியல் விஞ்ஞான அறிவைப் பெற்றவர்களாகக் கூடியதாக பெண்களுக்கு வழிகாட்டியிருக்கிறார். இதில் விளக்கப் படங்களும் அடங்கி உள்ளன.

பியசீலி மல்லசேக்கரவால் எழுதப்பட்ட 'தையலும் மனையியலும், எனும் நூல் இதுவரை சிங்களஇலக்கியத்துக்குக் கிடைத்துள்ள நூல்களுள் முக்கியமான

ஒன்றாகும். இதன் மகத்துவத்தை அறிந்தவர்கள் 'இதுவரையில் ஆங்கிலத்தில்கூட இப்படிப்பட்ட தொரு சிறந்த நூல் எழுதப்படவில்லை, என்று கூறுகிறார்கள். 'தையற்கலைக் கை நூல்' எனும் நூலின்மூலம் தையல் பற்றிய ஆரம்ப அறிவுப் பாடங்கள், அதன் நோக்கங்கள் என்பவற்றை அறிய முடிகின்றது. 'உயர் வகுப்புக்கான தையல் வேலை' எனும் நூலும் இவருடையதாகும். சிங்களப் பெண் மணிகளுக்குமாத்திரமல்ல ஏனைய பெண்களுக்கும் பயன் அளிக்கும் வகையில் இவர் ஆற்றும் மகத்தான சேவை போற்றத்தகுந்தது, பாராட்டுக்கும் உரியது.

ஏ. விஜயரத்ன

இவரும் மனையியல்பற்றி நல்லறிவு பெற்ற ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர் ஆவார். 'மனையியல்' எனும் புகழ்பெற்ற நூலை இவர் எழுதியுள்ளார். பல் வேறுபட்ட அனுபவங்களைப் பெற்று சிறந்த முறையில் எழுதப்பட்ட இந்நூல் ஐந்து பிரிவுகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. ஒவ்வொரு பிரிவிலும் ஒவ்வொரு பாடங்கள் பற்றியும் விரிந்த முறையில் விஷயங்களை விளக்கிச் செல்கிறார். இதன்மூலம் பெண்கள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பயன்கள் அநேகம். பியசீலி மல்லசேக்கரவின் நூல்களைப் பெற்றுப் படிப்பதன் மூலம்பெறும் அறிவைப்போலவே இந்நூலிலும் படித்து அறிந்து கொள்ளக்கூடிய விஷயங்கள் ஏராளம் அடங்கியுள்ளன.

இந்திரா குமாநாயக்க

அண்மைக்காலத்தில் உதித்த சிங்கள இலக்கிய ஆசிரியைகளில் திருமதி இந்திரா குமாநாயக்க

சிறந்த ஒரு எழுத்தாளராகத் திகழ்கிறார். அத்தோடு தரம் மிக்கதொரு மொழிபெயர்ப்பாளரும், பத்திரிகையாளருமாவார். உலக எழுத்தாளர், கவிஞர் களின் நூல்களை இவர் மொழிபெயர்த்து சிங்கள இலக்கியத்துக்கு மெருகூட்டியிருக்கிறார். சஞ்சிகைகளில் ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றி; பயின்றுவரும் எழுத்தாளருக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து வந்திருக்கிறார். இவர் எழுதிய நூல்கள் விமர்சகர்களது பாராட்டுதலைப் பெற்றிருக்கின்றன. திருமதி இந்திரா 'லதீம்' (மனம் புகுதல், 'ஜனபத கல்யாணி' (குடியேற்ற அழகி), 'தெவ்லொவ கப்போத்தி' (மறு உலக முடிவு) எனும் நூல்கள் இவர் எழுதியவையாகும். 'பிதுணு ஹதவத்த' வங்கக்கவி ரவீந்திரநாத் தாகூரின் நூலின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பாகும். 'தெவ்லொவ கப்போத்தி' (மறு உலக முடிவு) எனும் நூலின் முடிவு பாரசீகம் கவிஞர் உமர்கையாமின் 'ரூபயட்' டின் சிங்கள வடிவமாகும். 'கதா முத்தாவலி' (கதை முத்துமாலை) பி. பி. அல்லிஸ் பெரேராவுடன் இணைந்து தயாரித்த நூலாகும். சிறுவர்கள் மாத்திரமல்ல வளர்ந்தோரும் படிப்பினைகளையும், கதாரசனையையும், பெறக்கூடிய சிறந்ததொரு நூலாகும்.

பி. மாலினி ஆரியதிலக்க

இவர் உயிரியல், விலங்கியல், தாவரவியல் பற்றிய சிறந்த அறிவுபடைத்த சிறந்த தொரு சிங்கள இலக்கிய ஆசிரியையாவார். விலங்கியல் பற்றி சிங்களத்தில் எழுதப்பட்ட இவரது 'விலங்கியல்' எனும் நூல் தரமானது வாசகர்களது நன்மைகருதி இயன்ற அளவில் இதனை எளிய நடையிலேயே எழுதியிருக்கிறார்.

பி. எஸ். வி. இலங்கை பட்டதாரியான இவர், ஆழ்ந்த விஞ்ஞான அறிவை மாணவர்களுக்கு பெற்றுக் கொடுக்க முயல்கிறார் என்பதும், அதுபற்றிய சிறந்த அறிவு இவருக்கு இருக்கிறது என்பதும் இந்நூலிலிருந்து தெரியவருகிறது. இதுவரை எழுதப்பட்ட 'விலங்கியல்' நூல்களுள் இது புகழ்பெற்ற ஒன்றாகும். அநேக ஆங்கில நூல்களைப் படித்துப் பெற்ற அறிவைக்கொண்டும், தனது அனுபவத்தால் பெற்ற அறிவைக்கொண்டும், எழுதிய 'விலங்கியல்' சிங்கள இலக்கியத்தில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. இது ஆசிரியர் மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் பிரயோசனப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. சிங்கள மொழி, இலக்கியத்துக்கு கிடைக்கக்கூடிய சேவை இந்த ஒரே நூலிலேயே புலப்படுகிறது. இதனால் இவர் நவீன சிங்கள இலக்கியத்துக்குக் கிடைத்த எழுத்தாளர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுகிறார்.

ரூபா அமரவதி அலஸ்

அறிவு மிகுந்த சமுதாயம் ஒன்றினைத் தோற்றுவிக்கும் உயரிய நோக்கோடு எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் திருமதி. ரூபா அமரவதி அலஸ் தேசாபிமானமிக்க சிறந்ததொரு எழுத்தாளராவார். காதல் மூலமாகவும், காமா ஆசை காரணமாகவும் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களை இவர் விலக்கி வருகிறார். கணவன், மனைவி இருவரும் ஒருமனப்பட்டு இல்லறம் எனும் வாழ்க்கைப் படகை திசை மாறாமல் இட்டுச் செல்வதைக் காண பலவாறு ஆசைப் படுபவர் இவர்.

காதலை மையமாக வைத்து எழுதிய 'புதுமகாந்தாவ (புதுமைப் பெண்) அல்லது 'பிரேம வினிஸ்சய' (காதல் மதிப்பீடு) எனும் இவரது நாவல் படிப்பினை பல பகர்வண்டு பாரதியார் கண்ட புதுமைப் பெண்ணைப்போல ஒவ்வொரு பெண்ணும் திகழவேண்டும் என்ற ஆசை இவரிடம் நிறைய இருக்கிறது. தேசத்தினதும், சமுதாயத்தினதும் உயர்வுக்குத் தூண்டுகோளாய் அமையும் இது போன்ற கதைகளைப் படிக்கும் போது இளஞர் - யுவதிகள் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய படிப்பினைகள் அநேகம் உள்ளன.

'புதுமகாந்தாவ' எனும் நூல் பௌத்த சமயத்தின் மரபு - அடியொட்டிய நோக்கங்களோடு எழுதப்பட்ட உயரிய கருத்துக்கள் அடங்கிய சிறந்த தொரு நூலாகும். இவரும் சிங்கள இனம், மொழி, கலர்ச் சாரம், என்பவற்றை வளர்க்கும் உயர்ந்த நோக்கங்கொண்ட எழுத்தாளராவார்.

'விகார மகாதேவி' எனும் நூல், இவர் எழுதிய மற்ற மொரு நூலாகும். விகாரமகாதேவியின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களையும் உண்மைகளையும் விளக்கக் கூறுவதால் இதன் மூலம் பெறக்கூடிய அறிவுகள் அநேகம். பெண்ணினத்துக்குக் கிடைப்பதற்கரிய மாணிக்கமாகத் திகழும் இந்நூல், பெண்களது குணம், அறிவு என்பவற்றை வளர்க்கும் ஒரு கருவியாகவும் இருக்கிறது. பெண்ணினத்துக்காகவே அரும்பாடுபடும் இவர் நவீன சிங்களக்கலை இலக்கிய உலகுக்குக் கிடைத்த மற்று மொரு சிறந்த பெண் எழுத்தாளர்.

நவீன சிங்களக் கலை இலக்கியத் துறையில் பயின்றுவரும் இவள் எழுத்தாளர்களில் திருமதி விஸாக்கா குமாரி த. சொய்ஸாவுக்கு பிரதான இடம் ஒன்று இருந்துவருகிறது. பாடசாலைக்குச் செல்லும் வயது முதல் இலக்கியத்தில் மிக ஆர்வம் காட்டிவரும் இவர் எழுதிய 'பண்டா' என்னும் நூல் இவரது இலக்கியத் திறனை எடுத்துக் காட்டுகிறது. 'பண்டா' புத்தகவரிசையில் எழுதப்பட்ட முதலாவது நூல் இதுவாகும். இவரது கன்னிப் படைப்பும் இதுவே. அடக்கமில்லாத ஒரு வரின் சுயரூபத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

சுவைமிகுந்த கதைகளைப் பின்னுவதில் திறமை மிக்க விஸாக்கா, சிங்கள இலக்கியத்தைப் புது வழியில் இட்டுச் செல்ல முனைவது 'பண்டா' புத்தகவரிசைகளின் மூலமாகத் தெரியவருகிறது, சுவை மிகுந்த இந்நூல் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பெரிதும் பயன்படக்கூடியது. இவரது நோக்கம் சிறுவர்கள் இளமையிலேயே வாசிப்புப் பழக்கத்தைப் பெற வேண்டும் என்பது. இவரைப் போன்ற இலக்கியாசிரியைகள் கிடைப்பது தரமான இலக்கியங்கள் பிறப்பதற்கு வழிவகுக்கும் என மனப்பூர்வமாக நம்பலாம்.

அவள் ஏன் கோபப்பட்டாள்?

ஓர் இளைஞன் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்தான். அவள் மிகவும் அழகாக இருப்பாள்.

ஒருநாள் அவன் அவனிடம் கூறினான்:

'நானே என் பிறந்த நாள்'

'உனக்கு நல்ல அழகான சிவந்த ரோஜாப் பூக்களைப் பரிசாக வழங்கப் போகிறேன். அதுவும் உன் ஒவ்வொரு வயதுக்கும் ஒரு பூ வீதம் கொடுக்கப் போகிறேன்' என்று சந்தோஷத்துடன் கூறினான் அவன்.

அன்று மாலையே பூக்கடைக்குச் சென்றான் அந்த இளைஞன். அவளுக்கு 22 வயது முடிகிறது என்பதை அவன் அறிவான். எனவே 22 ரோஜாப் பூக்களுக்கான பணத்தைப் பூக்காரியிடம் கொடுத்தான். பிறகு பூக்களை மறுநாள் காலை அந்தப் பெண்ணின் வீட்டில் கொடுத்துவிடும்படி கூறிவிட்டு அவன் சென்றுவிட்டான்.

அந்த பூக்கடையில் அவன் அடிக்கடி பூ வாங்குவது வழக்கம். அவன் அழகாக, அடக்கமாக இருப்பதால் அந்தப் பூக்காரிக்கு அவனை மிகவும் பிடிக்கும். அவனுக்கு ஏதாவது நல்லது செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தான். எனவே, அவன் ஆர்டர் கொடுத்துவிட்டுப் போன பூவுடன் இன்னும் 10 அழகான பூக்களை வைத்து ஒரு பூச்செண்டு கட்டினான்.

அடுத்தநாள் காையில் மிகப் பெரிய அழகான பூச்செண்டை அப்பெண்ணிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துவிட்டுப் போனான், பூக்காரி. பூச்செண்டைப் பார்த்ததும் அப்பெண்ணுக்கு மிக்க சந்தோஷம். ஆனால் பிறகு அவளுக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. அவளை வாழ்த்தி விட்டுப் போக இளைஞன் வந்தபோது, அவனைப் பார்க்கக்கூட அவள் விரும்பவில்லை.

அவன் கோபத்தின் காரணம் என்னவென்று இளைஞனுக்கு விளங்கவேயில்லை.

தனது பெண் ஏதோ எழுதிக் கொண்டிருந்தாள். அவனைப் பார்த்து அம்மா கேட்டாள்:

'நீ என்ன எழுதிக் கொண்டிருக்கிறாய்?'

'என் தோழிக்குக் கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன்'

'நீ மிகச் சிறியவள். உனக்கு எழுத வராதே' என்றாள் அம்மா. பரவாயில்லை. அது முக்கியம் அல்ல. என் தோழியும் சிறியவள் அவளுக்கும் படிக்கத் தெரியாது' என்றாள் சிறுமி.

மல்லிகை

ஆசிரியர்: ஓபரெனிக் சீலா

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

யாழ்ப்பாணம்

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தை அப்படியே மாற்றியமைத்துக் காட்டும் வல்லமை மல்லிகைக்கு உண்டு.

நாத்து இலக்கிய உலகமகோன்னதமான க்கையுடனும் புதிய கதைகள் நிரக்க எதிர்பார்ப்பு சிற்பனையுடனும் இடையறா உழைப்புடனும் நோக்குகின்றோம்

இதில் பங்கு கொள்ளுங்கள்

புதிய யுகத்தைப் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன் இணைய விரும்பும் சகலரையும் நேச உணர்வுடன் வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றோம்.

புதுக் கவிதைகள் பற்றிப் பலர் பலவிதமாக இன்று எழுதி வருவதை நாம் காண்கிறோம். உண்மை. இவ்வாறு இவர்கள் எழுதுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைத்தான் நாம் காண வேண்டும். உண்மையாய்ச் சொல்வதானால் இது ஒரு புதிய உருவப் படைப்பு என்பதாலேயே. புதியதொரு பரிசீலனைப் படைப்பாக இருப்பதால்—இன்றுவரை யாருக்கும்—எவருக்கும் ‘புதுக் கவிதை’ என்றால் என்ன என்ற ஒரு திட்டவட்டமான இலக்கண வரம்போ—இல்லை சாதாரண ஒரு வரையறையோ கூற முடியாத நிலையில் இருக்கின்றனர். ஏன் பொதுவான ஒரு சிறு கேள்வியைக் கேட்டால் புதுக்கவிதை என்றால் என்ன? என்ற கேள்விபோல் கேட்டாற்கூட நான் நினைக்கவில்லை யாராவது திருப்திகரமான பதிலைத் தர முடியும் என்று. ஏனெனில் ‘புதுக்கவிதை’ என்ற இந்த இலக்கிய வடிவம் இன்னும் வளரவே இல்லை.

இலக்கிய வடிவங்கள் மனித பிண்டங்கள் மிருக உருவங்கள் போல் பிறக்கும்போது ஒரேவிதமான உருவங்களோடு பிறப்பதில்லை. ‘இது மிருகம், இது மனித உரு’ என்று பிறந்த உடனேயே கூறிவிடலாம்; ஆனால் இலக்கியம் இலக்கணத்தோடு பிறப்பதில்லை. இலக்கிய உரு வளரவளரத்தான் நாம் இலக்கணம் வகுக்கிறோம். இலக்கியத்துக்கே இலக்கணம் காண்கின்றோம். பிறிதொரு விதமாகச் சொல்வதானால் நாம் ஏதோ

ஓர் இலக்கணத்தை வகுத்துக் கொண்டு ‘புதுக்கவிதையை’ உருவாக்கத் தொடங்கி இருந்தால் இவை உருவத்திலோ உள்ளடக்கத்திலோ, கலை நுட்பத்திலோ, கவிதை வடிவிலோ மாறுபட்டு வேறுபட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, இது இயலாதது எனவே தான். ‘மல்லிகையில் பிரசுரிக்கப்படும் புதுக்கவிதைகள் எல்லாமே பூரண திருப்தியோடு’ அரங்கேற்றவில்லை என்ற எண்ணம் ஆசிரியருக்கு மட்டுமல்ல எல்லாருக்கும் எழவேண்டும். ஏன்! எல்லாவற்றையும் பிரசுரித்துக் களமமைத்துக் கொடுத்தாற்றானே காலகதியில், நிதானமாக, உன்னிப்பாக எண்ணிப்பார்த்து மதிப்பீடு செய்து ஒரு முடிவான அமைப்பைக் கொடுக்க முடியும். இன்றைய காலகட்டத்திற்கு கூட ‘புதுக்கவிதைக்கு’ ஒரு வரையறை உருவாகியுளதா என்ற கேள்விக்குப் பதில் காணமுடியாத நிலையில் இருக்கிறோம்.

மரபை உடைத்து வெளிக்கிளம்புவதால் இலக்கண வரம்பொன்றுக்கு உட்படாதது புதுக் கவிதை என்றால் எழுதுவது எல்லாம், ஏனோ தானே என்று கிறுக்கித் தள்ளுவது எல்லாம் புதுக்கவிதையாகிவிடுமா. இன்று அதன் உருவம் சிறியது என்று அறிகிறோம். ஆனால் கவிதைத் தன்மையை அதற்கு எது கொடுக்கிறது என்று பலர் அறிகிறார்களா. உருவமும் உள்ளடக்கக் காத்திரமும் இருக்கலாம். அப்படி இவையிரண்டும் இருந்தாலும் அது ‘கவிதை’

என்ற வரம்புக்கு உட்பட்டுவிட முடியுமா? இன்று பிரசுரமாகும் ‘புதுக்கவிதை’ பல இவ்வாறே காணப்படுகின்றன. உருவம் சிறிதாக இருக்கிறது. பொருள் சிறப்பு இருக்கிறது. ஆனால் வாசிக்கும்போது, கவிதைக்குரிய எந்தவிதமான ஓசை எழுச்சியுமில்லாமல் ஏதோ வசனத்தை வாசிப்பதுபோல் இருக்கிறது. எனில் ‘ஓசை’ அல்லது வாசிக்கும் போது மனத்தில் எழும் ஒரு கவிதை நயம் தேவையில்லை என்று சொல்பவர்கள் இருந்தால் இப்புதிய உருவத்துக்கு ‘புதுக்கவிதை’ என்ற பெயர் சூட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லையே. வசனத்தை ஒடித்து, முறித்து எழுதுவதால் ‘ஒடி, முறி வசனம்’ என்றே கூறலாமே. இதனை எழுதுவதற்குக் காரணம் ‘ஓசை’ அவசியம் இல்லை என்று கூறுபவர்களும் உண்டு என்பதாலேயே.

‘ஒடும் பல்லில்’ எழுதிவிடலாம் என்ற மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் இருக்கலாம். ஏன் அப்படி எழுதியும் நல்ல படைப்புக்களை உருவாக்குபவர்களும் இருக்கலாம். ஒத்துக் கொள்கிறோம். எனினும் ஏதோ சாதாரண ஒரு விடயம் இது என்று எண்ணி இந்தக் கலைப் படைப்புக்கு கண்ணியமான மதிப்புக் கொடுக்காதவர் பலரும் இருக்கிறார்கள். எனவே தான் புதிய புதிதாக எதையோ எழுதித்தள்ளி—அல்லது அட்டையில் கிறுக்கி அனுப்பிவிடுகின்றனர். அவர்கள் இலக்கியப் படைப்பாளி என்ற சொல்லுக்கே தகுதியும், லாயக்குமற்றவர் என்றே எண்ணுகிறேன். என்றாலும் ‘மல்லிகை’ செய்து வரும் ஒரு மகத்தான சேவையுண்டு. தொடர்ந்து ஆற்ற வேண்டிய போற்றுதற்குரிய பணியுண்டு. ஆதுதான் ‘ஏதோ’

ஏற்றவை என்று எண்ணும் எல்லாப் புதுக்கவிதை வடிவத்துக்கும் ஏற்ற பிரசுரக் களத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது. பல விதமான உருவ அமைப்பு, பல விதமான கருத்து வெளிப்பாடுகள், பலவிதமான உள்ளடக்கம் கொண்ட எல்லா புதுக்கவிதைகளுக்கும் ஏற்ற இடம் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் தான் கால ஓட்டத்தில் நாம் இப்புதிய இலக்கிய உருவம் பற்றி ஒரு பெருமுடிவுக்கு வர முடியும்.

‘மல்லிகையில்’ பிரசுரிக்கப்படும் புதுக்கவிதைகள் எல்லாமே பூரண திருப்தியோடுதான் அரங்கேறுகின்றனவா? என்ற கேள்வியில் ஆசிரியர் அங்கலாய்த்துக் கொள்ள அவசியமில்லை என்றே எண்ணுகிறேன். ஏன்! தாங்கள் ஆற்றி வரும் இச்சேவை ஒரு மகத்தான சேவை. இலக்கிய உலகுக்குச் செய்யும் புனிதமான பணி.

மரபுக்குச் செய்யப்படும் உபசாரத்தை உடைக்கும் புதுக் கலை வடிவத்தை இலக்கிய உலகில் நிலைநாட்ட இடப்படும் புது அத்திவாரம்; அடிப்பாதை.

கால ஓட்டத்தின் ஒரு நற்கோலத்தை நாம் இயற்கையாகவே அறிவோமே. அதாவது முதல் அடி எடுத்துவைத்து ஓர் அடிப்பாதை அமைத்தால் அது காலவெள்ளத்தின் ஓட்டத்தால் ஒரு பெரும் வீதியாக மாறிவிடுகின்றது. ஏற்ற ஓர் இடத்துக்கு அது வழிகாட்டுவதாக இருந்தால் அவ்விதியை, விதியை உபயோகிப்பதோ தகர்ப்பதோ அவரவர் இஷ்டம்.

நல்லதோர் இடம் நோக்கிச் செல்லும் அடிபாதை எனில் நீண்டகன்ற விதியாகும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

அடிபாதையிடும் புனிதப் பணி தொடரட்டும். ★

இன்றைய இலக்கியமும் அனுபவமும்

தமிழில்: பைஸ்தின்

ஜி. பி. சேனநாயக்க

கவிதை, நாவல், சிறுகதை, பாட்டு, நாடகம் ஆகிய இலக்கிய சிருஷ்டி எதுவும் அனுபவத்தினடி யாக வேபிறக்கிறது. அனுபவத்துக்கு அப்பாற்பட்டு ஓர் இலக்கிய சிருஷ்டி உருவாக முடியாது.

கலைஞன் தனது இலக்கிய சிருஷ்டிக்கு அடிப்படையான அனுபவத்தை மூன்று வழிகளாற் பெறலாம். இவற்றில் முதலாவது வழி அவனது சொந்த அனுபவமாகும். தான் யாதாவு மொரு பிரச்சினையை எதிர் கொண்டமையால் தனக்கேற்பட்ட உணர்வைக்கொண்டோ, வேறு யாராவது பிரச்சினையொன்றை எதிர்கொண்டபோது அவர் எப்படி நடந்துகொண்டார் என்பதைப் பார்த்திருந்ததின் மூலமோ எழுத்தாளன் தனது அனுபவத்தை வளப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

இரண்டாவதாக, அவன் நூல்கள் சஞ்சிகைகளை வாசித்தறிந்து அனுபவத்தைப் பெறலாம். நாம் கண்டுகேட்டிராத பிற நாடுகளையும், அங்கு வாழ் வோரையும் பற்றிய விவரங்களடங்கிய நூல்களை எழுத்தாளன் வாசித்து பல புதிய அனு

பவங்களைப் பெறலாம். மூன்றாவதாக, கலைஞன் தனது சிந்தனைச் சத்தியைக் கொண்டு அனுபவத்தை உருப்படுத்தலாம். கலைஞன் எவனும் படைப்பாற்றல் இன்றி இவ்வாறு அனுபவத்தை உருவாக்கிக்கொள்ள முடியாது.

எனது சிருஷ்டிகள் பலவற்றின் அனுபவங்களைப் பற்றிப் பலர் பல்வேறு வகையான வினாக்களை எழுப்புகின்றனர். எனது சிறுகதைகளிலுள்ள அனுபவங்கள் எனது சொந்த அனுபவங்கள் தாமோ என்று என்னிடம் கேட்கும் பெரும்பாலான வாசகர்களுக்கு நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். நான் எழுதிய நாவல்களிலோ, சிறுகதைகளிலோ உள்ளவை எனது சொந்த அனுபவங்கள் அல்ல. இதற்கு உதாரணமாக விமர்சகர்கள் பலரது பாராட்டுக்குப் பாத்திரமான 'வெசக் பஹன' (வெசக் கூடு) என்ற எனது சிறுகதையை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதிற்காணப்படுவது எனது சொந்த அனுபவமன்று. நான் இக்கதையை எழுதும்போது எனக்குச் சுமார் முப்பதுவயதிருக்குமென எண்ணுகிறேன். நான் எனது வாழ்நாளில் ஒருபோதும் வெசக்கூடொன்றைக் கட்டியது

கிடையாது. எனது மூத்த சகோதரர் வெசக்கூடு கட்டுவதைச் சிறுவயதில் நான் கண்டிருக்கிறேன். இவ்வாறு எனது அடிமனத்திற் பதிந்திருந்த அனுபவம், ஒரு சிறுபிள்ளையின் வாழ்வுடன் தொடர்புற்று எழும் ஒரு பிரச்சினையைச் சித்திரிக்கும் வெசக் பஹன சிறுகதையாக உருப்பெற்றது.

இவ்வாறே, எனது 'வரதத்தா', 'மேதா' ஆதியாம் நாவல்களின் அனுபவங்கள். நாளை, எனது சமகால வாசகர்களோ ஒருபோதும் தமது சொந்த வாழ்வில் அனுபவித்துப் பார்க்கக்கூடிய அனுபவங்கள் அல்ல என்பதும் யாருக்கும் தெரியும். சுமார் இருபத்தைந்து நூற்றாண்டுகள் பின் நோக்கிய கடந்த காலத்தில் 'தம்பதிவ' (இலங்கையின்

பழைய பெயர்களுள் ஒன்று) எப்படி இருந்தது என்பதை நான் நூல்கள் சஞ்சிகைகளை வாசித்தே அறிந்துகொண்டேன். எனவே எதிர்காலத்தில் எழுத்தாளர்களாகத் திகழ விரும்பும் இளையோர் அனைவரும் இயன்ற வரை நூல்கள் சஞ்சிகைகளை வாசிக்க வேண்டும்.

அதுபோலவே, ஒரு சில அனுபவங்களைச் சித்திரிக்க வேண்டுமாயின், எழுத்தாளனுக்குச் சொந்த அனுபவமும் அவசியம் என்று எனக்குத்தோன்றுகிறது. ஒரு விவசாயியினதோ, தொழிலாளியினதோ வாழ்வைப் புறத்தே நின்று நோக்கிச் சித்திரிக்க முடியுமேயாயினும், சொந்த அனுபவமின்றி அவர்களது வாழ்வை முறையாகச் சித்திரிக்க முடியுமோ என்பது எனக்குச் சந்தேகமாகவே இருக்கிறது.

நன்றி: 'அத'

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 10-00
தனிப்பிரதி -75
இந்தியா, மலேசியா 12-00

(தபாற் செலவு உட்பட)

துரும்பு

ப. ஆப்டன்

‘என்னமாஸ்டர் யோசனை’ என்று கேட்டுக் கொண்டே பாடசாலை பிரதான மண்டபத்தினுள் பிரவேசித்தான் அஹமது.

‘ஒன்றுமில்லை... சும்மா...’ வெறும் சம்பிரதாயத்திற்காக சில வார்த்தைகளை மென்று விழுங்கிக் கொண்டேன்.

வந்தவர் வழக்கம்போல் மாணவர் கதிரைகளையும், பெஞ்சுகளையும் இரைச்சலுடன் இழுத்து ஒழுங்குபடுத்துகிறார்.

அவருடைய வருகையும் அந்தச் செய்கையும் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.

ஏற்கனவே அரைகுறையாய் இருக்கும் தளபாடங்களை இப்படிக் கொஞ்சமும் பொறுப்புணர்ச்சி இல்லாமல் நாலுநரம் இழுத்தால்.....

ஓர் ஆசிரியன் என்ற முறையில் இதை எல்லாம் அநுமதிப்பதா?.....

நானே இந்தக் கிராமத்திற்குப் புதியவன்.

நான்கு பேர் இருந்து சீட்டு விளையாடத் தக்கதாக மேசை நாற்காலிகளை ஒழுங்கு செய்து விட்டு, ‘சேர்ட்’ பொக்கட்டில் வைத்திருந்த சீட்டுக் கட்டை இழுத்து எடுத்தான் அஹமது.

சீட்டாட்டத்தில் காட்டும் இந்த ஒற்றுமை கிராம முன்

னேற்றத்தில் காட்டினால்? என் மனம் ஏங்கியது.

‘மாஸ்டர் உங்களுக்கு ‘முன்னூற்று நாலு’ விளையாடத் தெரியுமா?’

இப்படி ஒரு கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டு பார்வையை பள்ளிக்கூட வாயில் பக்கம் செலுத்துகிறான், அவனது முகத்தில் ஒரு முறுவல் இழையோடுகிறது.

பள்ளிக்கூடக் கேற்றைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே வருகிறார்கள் ஆதம்பாவாவும், ஹீமும்.

இப்போது விளையாட்டை ஆரம்பிக்க முன்று பேர் சேர்ந்து விட்டார்கள்.

‘சே இன்னும் ஒரு ஆள் தானே’ அஹமது பரிதாபமாக வாயில் பக்கம் பார்க்கிறான், தவிக்கிறான்.

என் மன ஆத்திரத்தைக் கொட்ட முடியாமல் இரைகிறேன்.

‘ஆதம்பாவா தயவு செய்து வாற ஆட்கள் அந்தப் பாடசாலை கேட்டை முடிவிட்டு வாங்களேன் மாடுகள் உள்ளே புகுந்து பயிரை நாசம் செய்கிறதல்லவா?’

என் குரலில், ஆத்திரமும் கோபமும், சற்றுக் கண்டிப்பும் இருந்திருக்குமோ? அவர்கள் பூட்டிவிட்டு வருகிறார்கள்.

‘புதிதாக வந்து ஏதேதோ சட்டங்கள் போடுகிறார் போலி

ருக்கு’ ஆதம்பாவா தனது எண்ணத்தை ஹீமிடம் கூறுகிறான்.

என்ன மாஸ்டர் சொன்னீங்க.....? என்றான் அவன்.

ஆதம்பாவா என்னைக் கூர்ந்து கவனிக்கிறான்.

‘...இல்லை மாடுகள் உள்ளே புகுந்து பயிரை நாசம் செய்கின்றன என்றேன்’

‘மாஸ்டர் ‘பைபோஸ் போடாதிங்க சொல்லிட்டேன்... ஆ.....’

வம்பு வளரப் பார்க்கிறது; அஹமது வெளியே வருகிறான்.

‘என்னப்பா இது, அந்த ஆள் புதுசு, அந்த ஆளோட போய்.....’

‘வாங்கடப்பா விளையாடுவோம்’

அஹமது எனக்கு உபதேசம் செய்ய வருகிறான்.

‘மாஸ்டர், இந்த ஊர்ப் பொடியன்கள் அப்படித்தான்; அவர்களுக்குப் பேசத்தெரியாது; நீங்க அவங்களோடே எல்லாம் கவனமாக இருக்கணும்’

நான் அவனுடைய பேச்சை துரும்பாக மதித்து, நாற்காலியில் உட்கார்ந்தேன். புத்தகம் ஒன்றை விரித்து வெறுமனே தாள்களைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தேன்.

மீண்டும் அஹமதுதான் அழைக்கிறான்.

‘வாங்க சேர் விளையாடுவோம், நான் செர்ல்லித்தாரன்’

‘எனக்கு விருப்பம் இல்லை’

ரோட்டில் போய்க்கொண்டிருந்த அல்லாப் பிச்சையைக் கூப்பிட மூவரும் ஏககாலத்தில் குரல் எழுப்பினர்.

அவன் வருகிறான்;

‘என்ன இங்கிலீஸ் மாஸ்டரைக் கூப்பிட்டு விளையாடுவது தானே?’

‘சே... அவருக்கு.....’ மூவரும் என்னைத் துரும்பாக எடைபோட்டுக் கொண்டு அல்லாப் பிச்சையுடன் சீட்டு ஆடத் தொடங்குகின்றனர். அல்லாப் பிச்சையின் காதில் ஏதோ ‘கசமுச’ வென்று கூறுகிறான் ஆதம்பாவா. பென்னும் பெரிய சிரிப்புகள் வெடிக்கின்றது. சுவாரஸ்யமாக ஆடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். முதலாவது ஆட்டத்தில் அஹமதுவும் ஆதம்பாவாவும் ‘குவினை’ துரும்பாக வைத்து வென்றுவிட்டனராம். வெற்றிக் கோசங்கள் பாடசாலை மண்டபத்தையே அதிரச்செய்கின்றன;

அதற்கு அப்புறம் அது ஒரு சிறு இடைவேளை போலும்.

‘மாஸ்டர் சிகரட் பற்று வீங்களா?’

‘இல்லை’

‘வெற்றிலையாவது?’

‘அதுவும் இல்லை’

‘அப்ப ஹப்பில்லா கடையில் ஒரு ‘பிளேன்ட்’ யாவது குடித்துவிட்டு வருவோமோ?’

‘சரி போவோம். நன்றாக இருட்டிவிட்டது. விளக்கை ஏற்றிவிட்டுப் போகலாம்’

நானும் அஹமதுவும் கடைக்குப் புறப்படுகிறோம்,

‘மாஸ்டர் உங்கடை ஊர் எது என்று சொன்னீங்க?.....’

‘கண்டி’

‘அப்படியா! நான் இரண்டு வருடத்திற்கு முன் கண்டிக்கு பெரஹா பார்க்க வந்திருக்கிறேன், ஆமா, கண்டியில் எந்த இடம்?’

எங்கட வீடு கட்டுகஸ்
தொட்டையில்'

'நீங்க அங்கேதான் பழிச்
சீங்களா?'

'இல்லை... கம்பளி சலி
ராலிலும், நாவலப்பிட்டியிலும்
படித்தேன்'

பிள்ளைமக்கும், அஹமது
வுக்கு ஒரு சிகரட்டுக்கும் கில்ல
றையைக் கொடுத்தேன். நாங்
கள் திரும்பியபோது வெளியே
சென்றிருந்த தலைமையாசிரிய
ரும் மற்றைய ஆசிரியர்களும்
முன்வாசலில் நின்றுகொண்டிருந்
தனர். அவர்களுடன் ஆதம்
பர்வா கதைத்துக்கொண்டிருந்
தான்.

'என்ன அன்சாரி மர்ஸுட்
என்ன அது?' வந்ததும் வராதது
மாக தலைமையாசிரியர் கேட்
ட்டார்.

'எதைப்பற்றிக் கேட்கிறீர்
கள்?'

'என்னமோ ஆதம்பாவா...'

'அப்படி ஒன்றும் அதில்
விசேசமில்லை. வார ஆட்கள்
வாயில் கேட்டை மூடிவிட்டு
வரச்சொன்னேன். நேற்று பிள்
ளைகள் நாட்டிய மிளகாய்க்கன்
றுகளைப் பாருங்கள்'

தலைமையாசிரியர் என்னைக்
கூர்ந்து கவனிக்கிறார்.

ஆதம்பாவா மீண்டும் என்
னைப் பார்த்துச் சொன்னான்.

'மாஸ்டர் வேலியிலுள்ள
கம்பிகளை இழுத்துக் கட்டவேண்
டும். கேற் வாயிலாக மூட்டுந்
தான் மாடுகள் உள்ளே வருகின்
றனவா?'

ஆதம்பாவா நீங்கள்
கோவிக்கக் கூடாது நீங்கள்
சொல்வதும் ராரிதான். வேலியை
நன்றாகப் போட்டிருந்தால்...

நான் தலைமையாசிரியரைப்
பார்த்தேன். அவரது முகத்
தில் என்னும் கொள்ளும் வெடிக்
கின்மன.

நானும், தலைமையாசிரியர்
கூடும் மற்றைய ஆசிரியர்களும்
அறைகளை நோக்கி நடந்து
கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆங்கில மாஸ்டர்... நீங்
கள் ஊருக்குப் புதுசு, ஆட்க
ளோடு பார்த்துப் பழகிக்
கொள்ள வேண்டும். படிப்பிக்க
வந்த நாம் எமது தொழிலை
நன்றாகச் செய்ய வேண்டுமா
னால் நாம் ஊர்வரோடும் ஒத்
துப்போக வேண்டும். ஒதுங்கி
வாழக் கூடாது'

தலைமையாசிரியரின் அறிவு
ரைக்கு நான் மறுப்புரை கூற
வில்லை.

அவருடைய பொன்மொழி
எனக்குப் பிடித்தமானதுதான்.

மண்டபத்தில் சீட்டு ஆட்
டும் உச்சகட்டத்தை அடைந்து
கொண்டிருந்தது. ஆசிரியர்க
ளும் தீவிரமாகப் பங்கு பற்றி
னார்கள். சீட்டில், சிகரட்டில்,
எல்லாவற்றிலும் நேரம் டேங்கவ
தே தொல்லை. ஊர்வரோடு
ஒத்துழைத்துக் கொண்டு ந்தார்
கள். இம்முறை அஹமதுவுக்கு
அல்லாப் பிச்சைக்கும் படு
தோல்வி.

'ஓ... இப்ப ஆசிரியர்களுக்
கும் தோல்வி' அல்லாப்பிச்சை
இரைந்தான்.

ஆசிரியர்கள் 'ஜெக்' ஐ
தரும்பாக வைத்து ஆடினார்கள்.

அவர்கள் தங்கள் 'தும்பை'
மறிந்து எதை எதையோ துரும்
பாக வைத்து ஆடுகிறார்கள்—
ஆடிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

நானும் ஆசிரியர் புஞ்சி
பண்டாவும் இராப்போசனத்தை

பூசை

ஊருக்குப் பெரியவர்
ஆலயத் தூணில்
நாட்டிய
'அடிக்கல்'
ஆலயத்தின்
மூலஸ்தானத்துக்
'கல்லை' விட
உயரத்தில்
'நித்திய பூஜைக்' காய்
வைக்கப்பட்டிருந்தது.

—சு. சிவதாசன்

முடித்துக்கொண்டு படுக்கைக்குச்
செல்லும்போது பத்துமணியாகி
விட்டது.

மண்டபத்தில் மதுவாரிமா
றப்பட்டதால் ஆட்டம் இன்னும்
குடு பிடித்துக் கொண்டிருந்தது.
ஆதம்பாவா வெறித்து நின்றது
கொண்டிருந்தான்.

வாரங்கள் ஒடி ஒரு மாத
மும் பிந்தி, இரண்டாம் மாதத்
தின் முன்றும் வாரம் ஒடி
கொண்டிருக்கிறது.

நான் மாணவர்களினதும்,
பெற்றார்களினதும் நன் மதிப்பை
யும் அபிமானத்தையும் பெற்
றுக் கொண்டிருந்தேன்.

பாடசாலையில் ஆறுவரை
வகுப்புக்கள் இருந்தன. இதற்கு
முன் ஆங்கில மொழி படிப்பதில்
கப் படவில்லை. எனவே மாண
வர்களுக்கு ஆங்கிலம் படிக்க
வேண்டும் எனும் ஆர்வம் நிறைவே
இருந்தது. நல்ல ஊக்கம் கிட்டி
டினார்கள்.

ஆதம்பாவா. நவீன போன்
மவர்களின் பொய்ப் பிரசாரத்
நடந்துகொண்டிருந்தது.

தெய்வானைத் தவறாக என்
போட்ட பெற்றார்களும் என்
டம் மன்னிப்புக் கோரினார்கள்.

'மாஸ்டர் என் மகன் அசை
ஆறுமணிக் குவிளக்குப் போட்
டும் பழங்கிள பாடத்தை மட்ட
மும் தான் படிப்பான்...' என்றார்
அப்பால் மஹித் என்பவர்.

'மாஸ்டர் அவன் மட்டும்
அல்ல. இம்மாதக் கிராமத்தில்
உள்ள எல்லா மாணவர்களும்
அப்படித்தான்; ஆறுமணிக் குப்
பிறகு ஒரே ஆங்கிலப் பாடமும்.
அங்கிலப் பாட்டும் தான் எல்லா
நிதிகளிலும் கேட்கலாம்' என்
றார் அப்துலிப்.

இப்படிச் சூறுகிய காலத்
தில் பெற்றார் என்னைப் பாராட்
டும்போதும் என் உள்ளம் புள்
காந்தியின் உணர்வுகூறது. இன்
னும் இன்னும் ஆர்வம் காட்டு
கிறேன்.

சீட்டு ஆட்டம் நண்பர்களை
முற்றாகத் தவிர்த்து விட்டேன்.
ஆசிரியர்களும் சீட்டு ஆட்டத்
தில் ஆவிர்ப்பைப் பங்கு பற்றி
னார்கள். சிங்கள மொழி பிடிப்
பிக்கும் ஆசிரியர் திரு புஞ்சி
பண்டர மட்டும் 'கார்டை' விளை
யுடனும் போவதில்லை. ஆவர்
என்னோடு ஆழந்த நட்புறான்
அவருக்கு தமிழ் படிப்பிக்கிறேன்.
அவர் எனக்கு சிங்களமொழி
படிப்பிக்குறார். ஒவ்வொரு நாள்
மாண்புமிகு கருத்துக்குக் குளிக் குப் போ
வோம். நாங்கள் இருவரும்
புத்திரப் பெரியவரான மனைக்
கார் விட்டில்தான் எங்கள்
உணவுக்கு ஒழுங்கு செய்திருக்
கிறோம். மற் ற ஆசிரியர்கள்
இருந்தது. நல்ல ஊக்கம் கிட்டி
டினார்கள்.

ஆதம்பாவா. நவீன போன்
மவர்களின் பொய்ப் பிரசாரத்
நடந்துகொண்டிருந்தது.

ஆதம்பாவா. நவீன போன்
மவர்களின் பொய்ப் பிரசாரத்
நடந்துகொண்டிருந்தது.

தலைமையாசிரியருக்கு வழக் கம்போல் கோபம் வந்துவிடு கிறது:

‘இந்தக் காட்டுப் பயல்க ளுக்கு ஒன்று சொன்னாக்கா விளங் காது’ அவரது கோபம் மாண வர்களின் கைகளில் சிவப்பு ஏறச் செய்வதில் அந்தக் ‘கெவட்டி யும்’ துண்டாகி விட்டது. அந்த இலட்சணத்தில் முதலாம் பாடம் முடிந்துவிட்டது. அதற்குப் பின் அவர் பாடம் படிப்பிக்கவில்லை.

‘சோர்ட்ஸீவு’ எடுத்துக் கொண்டு ஆசிரியர்களின் சம்ப ளம் மாற்றப் போய்விட்டார். பாடசாலைப்பொறுப்பை வாஹித் மாஸ்டர் ‘லொக்’ புத்தகத்தில் கையொப்பமிட்டு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டார்:

தலைமையாசிரியர் மறுநாள் காலை 8 மணிக்கு வந்துதான் திரும்பவும் பொறுப்பை வாஹித் மாஸ்டரிடமிருந்து ஏற்றுக் கொண்டார்.

சம்பளத்தை ஆசிரியர்களுக் குப் பங்கிட்டுவிட்டு என்னை அழைத்தார்.

‘அன்சாரி மாஸ்டர், உங்க ளுக்கு கடிதங்கள் ஏதாவது வந்ததா?’

‘இல்லை’

‘இந்தாங்க, உங்களுக்கு மாற்றம் வந்திருக்கு’

‘அப்படியா?’

‘எங்கே?’

‘அது இதைப்போல் டவுனி லிருந்து இரண்டு மைல் நடந்து பாடசாலையை அடையும் விச யம் அல்ல. ‘பஸ் ரூட்டி’லிருந்து எட்டுமைல் காட்டு வழியில் நடந்து செல்ல வேண்டும்’ என் றார் புன்முறுவலோடு,

நான் அவருக்கு பட்டென்று பதில் கூறினேன்:

‘சேர் முதன் முதலில் எனக்கு கொழும்பில் நேர்முகப் பரீட்சை நடந்தபோது, இலங் கையில் எந்த இடத்துக்குப் போட்டாலும் எனக்கு விருப்பம் தான் என்று அதிகாரிகளிடம் கூறியிருக்கிறேன்’

இதற்கிடையில் எனது ‘டிரான்ஸ்பரை’க் கேள்விப் பட்ட பெற்றோர்கள், என்னை மாற்றக்கூடாது என்று நிரூபம் எழுதி ஊரில் ஒவ்வொருவரிடம் இருந்தும் கையொப்பம் எடுத் துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால், குறிப்பிட்ட தினத் தில் நான் வெளியேறுகிறேன்.

என் ‘துரும்பு’ வெளிச்சம். எனக்காக, என் சேவையை விரும்பும் ஆசிரியர் கூட்டம் எங்காவது ஒரு பாடசாலையில் காத்திருப்பார்கள். எனக்கு அந்த நம்பிக்கையுண்டு. ★

ஒரு வீட்டில் இருவர் வசித்து வந்தனர். வீட்டில் ஒரு பாதி ஒருவருக்கும் மறு பாதி மற்றொருவருக்கும் சொந்தம்.

முதல்வர் மற்றவரிடம் கூறினார்.

‘உனது பாகத்தையும் நான் வாங்கிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். அப்படியானால் முழு வீடும் எனக்குச் சொந்தமாகும். ஆனால் என்னிடம் பணம் இல்லை’ என்றார்.

அடுத்த பாகத்தின் சொந்தக்காரர் கூறினார்:

‘நீ உன்னுடைய பாதியை விற்றுவிடு. அந்தப்பணத்தில் எனது பாகத்தை வாங்கிக்கொள்.’

காதலைப் பாதுகாப்பது எப்படி?

‘திலீபன்’

‘திங்கட்கிழமைவரை’ என்று ஒரு திரைப்படம். அதில் வரும் கதாபாத்திரங்களில் பத்தாம் வகுப்பில் படிக்கும் பள்ளி மாண வகை ஒருவன் தான் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில், ‘மகிழ்ச்சி என்பது நம்மை மற்றவர் புரிந்து கொள்ளும்போது ஏற்படுவது தான்’ என்று கூறுகிறான். அவ னுக்குக் கிட்டத்தட்ட பதினெழு பதினெட்டு வயதுதான். என்ற லும், தன் வகுப்பிலேயே படிக் கும் மாணவி ஒருத்தியின் மீது அவன் கொண்ட முதற் காதலின் மூலம் அவனுக்கு ஏற்பட்ட உணர்ச்சிகள், மனித உறவுகள் பல நூற்றாண்டுக் காலமாக அனுபவித்துக் கண்டறிந்த உண்மையின் அனுபவத்தின் அனு பவத்தையே அவனுக்குத் தந்து விட்டன. எனவேதான் அவன் மகிழ்ச்சி என்பதை அவ்வளவு சுலபமாக விளக்கி விட்டான். ஆம், கணவன் மனைவியர் தம் மில் ஒருவரையொருவர் நன்கு புரிந்து கொள்ளும்போதுதான், இருவரது உணர்வும் ஒன்றுக் கொன்று நெருங்கியதாக இருக் கும்போதுதான், காதல் மகிழ்ச்சி கரமானதாக இருக்கும்.

காதலுக்கு உரியவரது உணர்ச்சிகள், மனோநிலை முதலி யவற்றைச் சட்டென்று துட்ப மாக உணர்ந்து கொள்ளுவது,

ஒருவருக்கொருவர் அடுத்தவரது அந்தரங்க ஆத்மாவை ஊடுரு விக் கண்டுணர்வது ஆகியவை, வெற்றிகரமான இல்லற வாழ்க் கைக்கு மிகவும் உதவும். இதைத் தம்பதியர் இருவருமே தெரிந்தி ருப்பது நல்லது. இல்லற வாழ் வில் மனோதத்துவ உறவுகளின் சிக்கலான தன்மைகள் என்ன என்பதை ஆணும் பெண்ணும் எந்த அளவுக்கு நன்கு உணர்ந் தறிந்து கொள்ளுகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களது இல்லற வாழ்க்கையின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் சிரமங்களும் சிக் கல்களும் தோன்றுவது குறை யும்.

‘மானிடக் கவர்ச்சிக்கு முன்று காரணங்கள் உள்ளன. அவையாவன: மனம், உடல், உணர்வு. உணர்வின் கவர்ச்சி நட்பைத் தோற்றுவிக்கிறது; மனத்தின் கவர்ச்சி, மதிப்பைத் தோற்றுவிக்கிறது. உடலின் கவர்ச்சி, வேட்கையைத் தோற் றுவிக்கிறது. இந்த மூன்றும் ஒன்று சேர்த்துதான் காதலைத் தோற்றுவிக்கிறது’ என்று இந்திய இதிகாசம் ஒன்று கூறுகிறது: காதலில் லௌகிகமும் ஆன்மீக மும், மனோவுணர்வும் உடலு ணர்ச்சியும் சங்கமமாகின்றன. இல்லற வாழ்க்கையில் சில குறிப்பிட்ட கட்டங்களில் மேற்

கூறிய மூன்று கவர்ச்சிகளில் ஏதாவதொன்று மேலோங்கக் கூடும்; அப்போது அது ஏனைய கவர்ச்சிகளைத் தோற்றுவிக்கவோ அதிகரிக்கச் செய்யவோ கூடும்.

முறுக்கேறிய உணர்ச்சி நிலைநிறுத்தவேகம் முதலிய சில போக்குகள் அதிகப்படியான நேர்மையையும், தன்னைத் தானே புலப்படுத்திக் கொள்ளும் தன்மையையும் தூண்டி வளர்க்கும் என்று மனோதத்துவச் சோதனைகள் கூறுகின்றன. ஆனால், மனவியக் குணங்களுள் இயற்கை நமக்கு வழங்கியவ்வ மட்டும் அல்ல; அவை சமூகச் சூழல்களின் செல்வாக்கினால் மிகவும் கூடியவரை இயற்கை விலும் ஈரிக் குணத்திலும் எவ்வளவு நிலையானதெனில்: மாற்றத்துக்கு உணர்வு தது அல்ல. மனிதப்பிறவியும் கூட இயல்பாய்வு மாறிக் கொண்டே தான் இருக்கும். எனவே கணவன் மனைவியருக்கிடையே ஒருவரது குணத்தை மற்றொருவர் புரிந்து கொள்வது என்பது நீண்ட நெடுங்கால முயற்சியாகவே இருக்கும்.

உணர்வுமும் உள்ளத்தால் நெய்தல்கி ஓன்றுபட்டிருப்பது ஒன்பதில் இருவரும் உணர்ச்சி நிலைநிறுத்திக் கொள்வதும் ஒன்றாகும். இது இருவருக்கும் பொருளான உணர்ச்சிகளை மட்டும் நெய்தல்கிலில்லை. அடுத்தவரின் உணர்ச்சிக்குத் தனித் தனது உணர்ச்சி நிலைநிறுத்திக் கொண்டு செல்லும் திறமையை யும் இது குறிக்கும். அடுத்தவர் உணர்வுகளைப் பொலவே தாமும் உணரும் திறமையை வளர்த்துக் கொண்டு செல்லதும் இன்பகர ரகசியம் இல்லா வாழ்க்கைக்கு அவசியம் ஆகும்.

மூல எல்லைத் தறையும் புரிந்து கொள்வது என்பது எல்லாவற்றையும் மன்னித்து விடுவது தான் என்று பிரஞ்சுக்காரர்கள் கூறுவர். இதனைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டால், ஒருவர் தமது வாழ்க்கைத் துணைவர் அல்லது துணைவியின் நிலையில் தன்னையே வைத்துப் பார்க்க முடியும். அவ்வாறு பார்த்தால் சில செய்கைகளுக்கான காரணம் என்ன என்ன என்பதையும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அவ்வாறு புரிந்து கொண்டு பாரல் குடும்பத்தில் சச்சரவுகளோ தகராறுகளோ ஏற்படுவதும் அரிதாகி விடும்.

உணர்ச்சிகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளது என்பதை வேறொரு விதத்தில் புரிந்து கொள்ளலாம். அதாவது, ஒருவர் தான் காதலிக்கிறவரின் மகிழ்ச்சிக்காக எதையெல்லாமோ தியாகம் செய்யத் தயாராயிருப்பார். இதனால் ஒருவருக்கு மகிழ்ச்சி என்பது மற்றவருக்கு ஏதாவது தொன்றை இழப்பதாகவும் முடியும். ஆயினும் அத்தகையதொரு சுந்தரப்பத்தில் ஒருவர் தனது தன்னகங்கார வேட்கைகளை வெற்றி கொள்வதுதான் பெரும் வெற்றியாக விளங்கும்.

கணவன் மனைவியருக்கிடையே பொதுவான ஆர்வ விரும்பங்களும் இருக்கும் என்பது உண்மையேயாயினும், ஒரு விஷயத்தை மறந்து விடக் கூடாது. அதாவது, இருவரது தனித்தனியான சொந்த ஆர்வ விரும்பங்கள் வேறுபட்டதாகவும் இருக்கக் கூடும்; சமயங்களில் மிகமிக வேறுபட்டதாகக் கூட இருக்கக் கூடும். உதாரணமாக, கணவன் கால்பந்தாட்டப் பிரியனாகவோ ரசிகனாகவோ இருக்கலாம். கால்பந்தாட்டம் போட்டிகளைப் பற்றி அவன் சனைக்காமல் உற்சாகமாகப் பேச

பவகை இருக்கலாம். ஆனால் அவனுக்குள்ள அதே ஆர்வம் அவன் மனைவிக்கு இருக்க வேண்டும் என்று கட்டாயமில்லை. அதேபோல், என்னென்ன புதிய புதிய துணிமணிகள் வந்திருக்கின்றன, நவநாகரிக பாஷைகள் என்னென்ன என்று தெரிந்து கொள்வதிலும் அதனைப் பற்றிப் பேசுவதிலும் மனைவி பேரார்வம் காட்டுபவளாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்தப் பேச்சைக் கேட்கும் பொறுமை கணவனுக்கு இருக்கும் என்று கூற முடியாது.

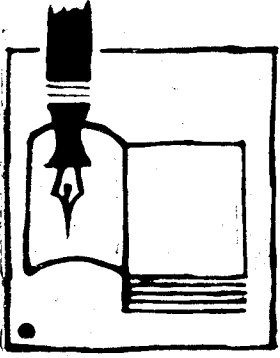
தம்பதிகள் தமக்குக்கிடும் ஓய்வு நேரத்தை இருவரும் ஒன்றாக இருந்தே கழிப்பது என்று இருந்தால், அவர்கள் வாழ்க்கையில் ஏதாவொன்றை இழந்து விடுகின்றனர் என்று சில மனோதத்துவ நிபுணர்கள் கருதுகின்றனர். சோவியத் நிபுணரான டாக்டர் அலெக்சாந்தர் அலெக்சிச்சிக் இதனைக் குறித்து உபமான வடிவில் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார். இல்லற வாழ்க்கை என்பது எந்திரத்தின் பல் சக்கரங்கள் இணைந்து செயல்படுவதைப் போன்றது. அத்தச் சக்கரங்களின் பற்கள் ஒன்றொன்று ஒட்டி நெருங்கி இருக்காமல், சற்றே விலகியிருந்தால்தான் அவை கரகரப்பின்றியும், சிக்கலின்றியும் சுழலக்கூடியதாகும். அதே போல் இல்லற வாழ்விலும் கணவர் மனைவியர் தத்தமக்குப் பழக்கமான வெளியுலகோடு தனியே பழகுவதும், பின்னர் வீடு திரும்பிய பிறகு அதனைப் பற்றி உற்சாகத்தோடு பேசிக் கொள்வதும் குடும்ப வாழ்க்கையில் பல்சுவையை வழங்கும் என்று அவர் கூறுகிறார். ஆயினும், பல் சக்கரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று மிகமிக விலகிப்

போய் விட்டால், எந்திரம் வேலை செய்வதில் சிரமங்கள் ஏற்படத்தான் செய்யும் என்றும் அவர் எச்சரித்திருக்கிறார்.

சில சமயங்களில் நான் முழுவதும் கடினமாக உழைத்து முடித்த மின்னர், ஒருவர் சற்றே நேரம் தனிமையில் கழிக்க விரும்பக் கூடும். இதனை அனுமதிக்கத்தான் வேண்டும். இல்லற வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் இத்தகைய சமயங்களை குறித்து காரல் மார்க்ஸ் தமது மனைவி ஜென்னி மார்க்சுக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'உணர்ச்சிக் கனல் ஒளிரும் கடிதம்' என்று அந்தக் கடிதத்தை மார்க்ஸின் புதல்வி எலியாடோரா குறிப்பிட்டுள்ளார். அக் கடிதத்தில் மார்க்ஸ் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்: 'தற்காலிகமான பிரிவு பயன் மிக்கது; ஏனெனில் இவையருத தொடர்பு ஒரு சலிப்பின் தோற்றத்தை உண்டாக்குகிறது. அதன் மூலம் விஷயங்களுக்கிடையேயுள்ள வேறுபாடுகள் அழிந்து மறைந்து விடுகின்றன'

தற்காலக் குடும்ப வாழ்வில் உள்ளங்களின் நெருக்கத்திற்குத் தம்பதிகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிப்பதாக சோவியத் நிபுணர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இத்தகைய நெருக்கம் நிலவ வேண்டுமானால், கணவனும் மனைவியும் தம் மிடில் ஒருவரை யொருவர் மிகவும் எளிதில் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், அவர்கள் உள்ளத்தின் பரஸ்பரத் தன்மையையும் உணர்ச்சிப் பண்பையும் உருவெற்றி வளர்க்க வேண்டும்.

கடிதங்கள்

‘பூரணி’ குழுவினரும் நானும்

நுஹ்மான் அவர்கள் ‘கைலாசபதியின் தாமிழ் நாவல் இலக்கியமும் சாமிநாதனின் கட்டுரையும்’ எனும் தொடர்பினை மல்லிகை ஐப்பசி 74 இதழில் எழுத ஆரம்பித்துள்ளார். நல்ல, வரவேற்கத்தக்க முயற்சி. அவர் அதில் ‘பூரணி இலக்கியக் குழு’ பற்றிக் கூறியவை அவர் நிலையில் சரியானவையே. இருந்தும், பூரணியின் தற்காலப் போக்கு எனச் சொல்லியிருப்பின் மிகப் பொருத்தமாய் இருந்திருக்கும்.

பூரணி தற்பொழுது ‘சமாதி’ யாகிவிட்ட (இப்பொழுது குழுவில் இருப்பவர்கள் விருப்புடன் பயன்படுத்தும் சொல்) ஒரு தத்துவத்தை நிலை நிறுத்துதற்கு பெருங்குரலெடுத்து — ஒரு வகை உணர்ச்சி வசத்துடன் — பிரலாபிப்பதென்னவோ மறுக்க முடியாத உண்மை. அந்தச் சேற்றில் சிக்கி, (நான் அத் தத்துவத்தை எந்நிலையிலும் ஏற்றுக் கொண்டவனல்லன்) சிறுகச் சிறுக விடுபட்டு, இன்று முற்றாக ஒதுங்கி நிற்கும் என்னையும் நுஹ்மானின் எழுத்துப் பாதிப்பதால், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பூரணியுடன் எனது தொடர்பு யாது எனத் தெளிவு படுத்தல் உகந்தது என நினைக்கிறேன்.

பூரணி இலக்கியக் குழு மிக விசித்திரமான ஒன்று. இலக்கியமும், நட்பும் வெவ்வேறுனவை, தொடர்பற்றவை என்பதை நிரூபணம் செய்த ஒன்று. முரண்பட்ட கருத்துள்ள இளைஞர் சிலர் ‘நட்பு’ என்ற மகத்துவத்தை இணைசரடாகக் கொண்டு, நடுநிலையில் நின்று எக்கருத்துக்களையும் பிரசுரிப்பது என்ற நல்நோக்குடன்தான் பூரணி இதழ் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. அந்தப் போக்கினை பூரணியின் முதல் மூன்று இதழ்கள் தெளிவாகப் பிரதிபலித்தன. அதன் பின் குழுவில் உள்ளவர்கள் சிலரின் அத்துமீறல்களால் குழு ஐக்கியமும், கருத்தோட்டமும் சூலைந்து திசை திரும்பி இப்பொழுதெல்லாம் இவ்விதழ் பூரண சர்வோதயத்தின் ‘பிரசங்க’ மேடையாகிவிட்டிருக்கிறது.

தற்பொழுது, பூரணி குழுவில் தீவிரமாகப் பங்கு கொண்டு உழைப்பவர்கள் — என்னையும் சில நண்பர்களையும் தவிர — ஒரு சிலரே. அவர்கள் ஏதோ அதி மேதாவிகள் என்று மயங்கத் தேவையில்லை. அவர்கள் வெறும் Satellites தான். மு. த. இப்பொழுது இல்லை. ஒளிதருவதென்னவோ மு. பொ. தான்.

நல்லூர்.

க. சட்டநாதன்

சிற்பிகளுக்குப் பதில்

அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்களின் கவிதைகளிரண்டிலும் இருந்த பலவீனத்தைத் தொட்டுக் காட்டி விட்டு விடவே விரும்பினேன். ‘சிற்பிகள்’ விடவில்லை.

‘எப்படி ஒரு சமூகத்தின் பொதுப் பலவீனத்தைக் காட்ட முடியும்?’ என்று இவர்கள் ஒப்புக்கொள்வதைப் போல், அக்கவிதைகள் ஒரு குறைபாட்டைக் காட்டவில்லையென்றால்; அதை நிவிர்த்திப்பது நோக்கமுமில்லையென்றால் — பின் எதற்காக எழுதப்பட்டன?

முஸ்லிம் எழுதியிருக்கிறாரே என்பதை நான் பிரச்சினையாக்கவில்லை. இல்லாத ஒன்றில் - தங்களுக்குப் பரிச்சயமுமில்லாத ஒன்றில் - அநாவசியமாக (அல்லது வசதியாக?)த் தலையைப் போட்டு வீரங்காட்டியதையே மறுத்தேன். (இதற்கு இன்னொரு உதாரணம், ‘மல்லிகை’ ஜனவரி. 74 இதழில் வந்த ‘நீள்கரை நம்பி’யின் உண்டியல் கவிதை.)

கடைசியாக ஒன்று -

இவ்விரு கவிதைகளும், முற்போக்குக்கோ, தேசிய ஒருமைப் பாட்டிற்கோ எந்தளவிற்குப் பங்களித்துள்ளன? மாறாக, இப்படியான கவிதைகள், அந்தச் சொல்லப்பட்ட ஒருமைப்பாட்டை எந்தளவிற்குத் தூரமாக்கி விடுகின்றன என்பது, சிலவேளை சிலர்களுக்குப் புரிய நியாயமில்லாமலிருக்கலாம்; எங்களுக்குப் புரிகிறது.

திருகோணமலை.

சாந்தன்

கிராமத்திலே ஒரு சுவர் சாய்கின்றது

நவம்பர் மாத மல்லிகையில் எம். எச். எம். சம்ஸ் அவர்களின் ‘கிராமத்திலே ஒரு சுவர் சாய்கின்றது’ என்ற சிறுகதையை எழுதியிருந்தார்.

இக்கதையில் வற்றூளை, மரவள்ளியாக உருப்பெறும் ‘விநோத’ நிகழ்ச்சியைப் படிக்க முடிகின்றது. நிறூரா என்ற பெண் தொழிலாளி மதிய போசனத்துக்காக அவித்த வற்றூளையை உண்டபின் மீதியாகவுள்ள வற்றூளையை குழாயடியில் வீசிவிட்டு பாதையோரமாகப் பார்வையைச் செலுத்துகிறாள். அப்போது நிறூர் என்ற முன்னைய தொழிலாளியைக் காண்கிறாள் அவள். நிறூர் பசியோடுதான் இருக்கிறான் என்பதை அறிந்து கொண்ட நிறூரா

அவன்மீது அனுதாபம் கொண்டு தன் கையில் இருந்த மையொக் காவை அவனுக்கு அளிப்பதாக ஆசிரியர் சித்திரித்துள்ளார். இக் கட்டத்தில் வாசகர் தடுமாற்றமடைவது இயல்பு.

வற்றூளையை வீசியபின் நிறுாராவின் கைக்கு எப்படி மையொக் காவந்தது? என்ற வினா எழுகின்றது. இது விநோதமல்லவா! தெளிவற்ற கதைகள் மல்லிகையின் தூய்மைக்குக் 'கருப்புப் புள்ளிகள்' என்பது என் தாழ்மையான கருத்து.

இதுதவிர, ஆசிரியர் 'கதை சொல்கிறார்' என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டி உள்ளது. கதையின் கரு நல்லது; என்றாலும் புளித் துப் போனது. தொழிலாளர்க்குச் சார்பான சட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றி உழைப்பாளிகளுக்கு பாதுகாப்பளிக்கப்படும் இன் றைய இலங்கைக்கு இக்கதை பொருத்தமற்றது. முத லாளித்துவ அரசில் அவதியுறும் தொழிலாளர் மத்தியில் எழுதப் படவேண்டிய கதை இது.

படைப்பாளி கதையைச் சொல்லிக் கொண்டு போகையில் ஆங்கில இலக்கிய உலகில் நடமாடும் 'பெட் ரைம் ஸ்ரோரிஸ்' என்ற கதைகள் நினைவுக்கு வருகின்றன. அதாவது படுக்கையில் நித்திரைக்காகப் புரளும் வேளை தூக்கம் வரும்வரை வாசிக்கக் கூடிய கதைகள் ஆங்கிலத்தில் உள்ளன. அவைகளை 'பெட் ரைம் ஸ்ரோரிஸ்' என்பர். அந்தவகையில் 'கிராமத்திலே ஒரு சுவர் சாய்கின்றது' சேர்கின்றது.

இரத்தினபுரி.

எம். ஏ. இரையத்துள்ளாஹ்

*****

ஒரு நோயாளி டாக்டரிடம் சென்றார். டாக்டர் அவரை நன்கு பரிசோதித்தார்; பின்பு கூறினார்:

'உங்களுக்கு எந்த மருந்தும் தேவைஇல்லை. நீங்கள் நன்கு ஓய்வு எடுக்கவேண்டும். கிராமத்தில் ஒரு மாதம் தங்கி யிருங்கள். இரவில் சீக்கிரமாகப் படுக்கச் செல்லுங்கள்; நிறைய பால் சாப்பிடுங்கள்; அடிக்கடி உலாவச் செல்ல வேண்டும். சீருநாளைக்கு ஒரேஒரு 'சிகரட்' மட்டும் குடியுங்கள்.' என்றார்.

'அப்படியே செய்கிறேன் டாக்டர்' என்று நன்றி கூறி விட்டுச் சென்றார் நோயாளி.

ஒரு மாதம் கழித்து அவர் மறுபடியும் டாக்டரிடம் வந்தார்.

'உம் ... .. எப்படி இருக்கிறீர்கள்; உங்கள் உடம்பு எப் படி இருக்கிறது' என்று கேட்டார் டாக்டர்.

'இப்போது என் உடல் முன்பைவிட மிகவும் நன்றாக உள்ளது. நான் நன்கு ஓய்வு எடுத்தேன்; சீக்கிரமாகவே தூங்கச் செல்வேன்; நிறைய பால் சாப்பிட்டேன், அதிகம் உலாவச் சென்றேன். ஆனால் புகை பிடித்ததால், நான் சாக இருந்தேன். இந்த வயதான காலத்தில் புகை பிடிக்க ஆரம்பிப்பது சாமா னியமானதல்ல!'

*****

அடிக்கல்

செம்பியன் செல்வன்

தொழிலாளர்கள் காலையிலிருந்து, அந்த உச்சிப் பொழுது வரை காத்திருந்தார்கள்.

அவர்கள் வெட்டிய அத்திவாரத்தின் ஈர மண்கூட உலர்ந்து, சொரிந்து விழுந்து கொண்டிருந்தது.

சீமேந்துக் கலவை ஈரம் வற்றி, உலர்ந்து கொண்டிருந்தது!

அவர்கள் தங்கள் சாந்தகப்பை, மட்டத்தடி, நீர்மட்டம், மண்வெட்டி என்பனவற்றுடன் நீண்ட நேரமாகக் காத்திருந்தனர்.

வேலை தொடங்கவில்லை,

தந்தையுடன், வேலைக்குத் துணையாக வந்திருந்த சிறுவன் கேட்டான்:

'அப்பா, ஏன் இன்னும் வேலையை நீங்கள் தொடங்கவில்லை'

'மகனே, அடிக்கல் நாட்டுபவர் இன்னும் வரவில்லை'

'அடிக்கல் மிகப் பெரிதா அப்பா? உங்களால் அதை நாட்ட முடியுமா?'

'அப்படியல்ல மகனே. அடிக்கல் பெரிதல்ல; அதனை நாட்டு பவர் பெரிய மனுஷன்'

'உங்களைவிட அவர் பெரிய உழைப்பாளியா? இந்தக் கட்டிடம் கட்டும்வரை உழைப்பாரா? அப்படியான உழைப்பாளி ஏன் இன்னும் வந்து சேரவில்லை'

'இல்லையடா மகனே. அவர் உழைப்பாளியல்ல. பதவிக்காரன். அவரால் இந்த அடிக்கல்லை தூக்கவும் முடியாது. தூக்கவும் மாட் டார். அது அவருக்குக் கௌரவக்குறைவு. நாங்கள் தூக்கிக் கொடுக்க அவர் அதனை ஆசீர்வதிப்பதுபோல் தொட்டுக் கொண்டு நிற்க புகைப்படங்கள் பிடிப்பார்கள். வெயிலிலும், மழையிலும் மழையிலும் நாங்கள்தான் உழைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

'அப்படியானால் அவருக்கு எதற்காக இதில் பங்கு கொடுக்க வேண்டும். அடிக்கல்லில் அவர் பெயரைப் பொறிக்க வேண்டும்'

பாவம்... வருங்காலம் சமுதாயம் அவர்மீது குற்றம் சாட் டாமல், அவரும் உழைப்பில் பங்குகொண்டார் என நாம் வழங் கும் 'பிச்சைத்தனமான சான்றிதழ்' அதுமட்டுமல்ல, மகனே! இந்தக் கட்டிடம் கட்டிமுடிந்ததும் திறப்புவிழாவுக்கென இன்றொரு பதவிக்காரன் வந்து பட்டு நாடா ஒன்றை வெட்டுவான். அவன் அவன் செய்த மாபெரும் உழைப்புக்காக அவன் பெயரும் பொறிக்கப்படும்'

'இதெல்லாம் ஏன் இப்படி?'

'நம் தலைவிதி என்றுதான் இவ்வளவு நாளிருந்தோம். இப் போது நாம் விழித்துக் கொண்டோம்' அவன் முடிக்கவில்லை, மாபெரும், நீண்ட கப்பல் போன்ற கார் ஒன்று, ஒருவனை மட்டும் சுமந்தவாறு; அலுங்காமல் குலுங்காமல் சப்தம் எதுவு மின்றி வந்து நின்றது;

புதுக் கவிதை எழுதுவதெப்படி?

★

— அப்பர்:

நவம்பர் மல்லிகையிலே, ஆசிரியர் புதுக்கவிதையை பரிசீலனை செய்து சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார். புதுக் கவிதை போதனா நிலையம் ஒன்றினை நடாத்தும் எமக்கு அவர் கூறிய சில கருத்துக்கள் வருத்தத்தைத் தருகின்றன. புதுக் கவிஞர்கள் மலிந்து விட்டார்கள் என்ற கருத்து அவர் கட்டுரையிலே மறைந்து கிடக்கின்றது. அதனாலென்ன? ஒரு சிலர்தான் புதுக்கவிதை எழுத வேண்டும் என்று சட்டம் உண்டா? பல தூற்றுகளுக்கு ஒரு முறை தான் ஒரு கவிஞன் தோன்ற வேண்டுமென்று இருந்தது அந்தக்காலம். அது போய்விட்டது.

எமது ஸ்தாபனம் தோன்றி இரு ஆண்டுகள் கூட ஆகவில்லை. எனினும், எமது நிலையத்தில், நேராகவோ, தபால் மூலமோ பயிற்சி பெற்று புதுக் கவிஞர்களாக மாறியவர்களின் எண்ணிக்கை இரண்டாயிரத்துக்கு மேலாகி விட்டது. எமது புள்ளி விபரங்களின்படி கடந்த மூவாயிரம் ஆண்டுகளில் தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் தோன்றிய கவிஞர்களின் தொகையைவிட சென்ற ஓராண்டிலே ஈழத்தில் மட்டும் தோன்றிய புதுக் கவிஞர்களின் எண்ணிக்கை 370 வீதம் அதிகமெனத் தெரிகின்றது. இதை அறிந்து எமது ஸ்தாபனம் பெருமைப்படுகின்றது.

புதுக்கவிதை எழுதுவதெப்படி? 'மல்லிகை' ஆசிரியர் நினைப்பது போல ஓடும் பஸ்ஸி விருந்து புதுக்கவிதை எழுதிவிட முடியாது. பாரதி பாடியது போல ஒரு வெறி வந்து பாடிவிட முடியாது. ஒரு புதுக் கவிதை எழுத குறைந்தது மூன்று நாட்களாவது வேண்டும். முதலாம் நாள், சிந்தித்தோ சிந்திக்காமலோ ஒரு வாக்கியத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். பழமொழிகள், பழைய டயறிகள், கலண்டர்கள் இந்த நேரத்தில் உதவும். இரண்டாம் நாள் இந்த வாக்கியத்தில் தற்செயலாகப் புகுந்திருக்கக் கூடிய எதுகை, மோனை முதலியவற்றையும் வேறு இனிமையான சொற்களையும் நீக்கிவிட வேண்டும். 'செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே, இன்பத் தேன்வந்து பாயுது காதினிலே' என்று பாடிய பாரதியை நாம் புதுக் கவிஞரை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது இந்தக் குறைபாட்டினாலேதான்.

மூன்றாம் நாள், எடுத்த வாக்கியத்தைப் பிரித்து ஒரு வரிக்கு இத்தனை சொற்கள் எழுத வேண்டும். இது மிகவும் நுணுக்கமான ஒரு வேலை. இங்கேதான் ஒரு புதுக்கவிஞரின் திறமை வெளிப்படும். சொற்களைச் சமமாகப் பிரித்து எழுதிவிட்டால் போச்சு, காயிதப் பஞ்சம் இருக்கும் இந்தக் காலத்தில்

ஒரு புதுக்கவிதை அச்சாகும் போது எடுக்கும் காயிதப் பரப்பின் அளவே கவிதையின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டும். பரப்பு அளவு சொற்களின் எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிடும்போது எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு கவிதை சிறந்தது எனச் சொல்லலாம். ஓர் உதாரணமாக, இதோ எமது நிலைய ஆண்டுவிழாவில் தங்கப் பதக்கம் பெற்ற புதுக் கவிதை-

குடும்பக்
கட்டுப்பாட்டுச்
சங்கத் தலைவர்,
ஒன்று, இரண்டு
மூன்று, நாலு, ஐந்து,
ஆறு,
ஏழு,
எட்டு, ஒன்பது,
பத்துக்
குழந்தைகள் பெற்ற
தந்தை
ஒருவர்.

இதன் தலைப்பு, 'குழந்தைகள் பெற்ற தந்தை ஒருவர்'

இதோ இன்னும் ஒன்று:

தனக்குத் தானே
கொள்ளி வைக்கும்

ஒருவரைக்
கண்டேன்;
அவர்
சிகரெட் ஒன்றை
பற்றும் போது.

இதன் தலைப்பு, 'ஒருவரைக் கண்டேன்'

மேலும் ஒன்று:

இறைச்சிக்கு
அறுக்க
ஆட்டைக் கொண்டு போகி
றார்கள்

அதன் சத்தத்தை
இனி நாம்
கேட்க
முடியாது.

இதைப் போய் பழைய கவிஞன் ஒருவன், 'யாமும் குழலுமே னும் இன்பக் குதலை மொழி, நானும் பொழுதும் இனி நாம் கேட்பதென்னோ' என்று பாடிய பாவத்திற்காக யாழ் நகரின் பஸ் நிலையத்துக்கு அருகே காகம் அழுக்குப்படுத்த சிலையெடுத்து வைத்துவிட்டார்கள். இப்படியான ஒரு நிலையை அடைய எந்தப் புதுக் கவிஞன் தான் விரும்புவான்? ★

ஒருநாள் அதிகாலை: சிறுவன் தனது அம்மாவை எழுப்பினான். 'மிகவும் பிரமாதமான கனவு கண்டேன் அம்மா' என்றான்.

எங்கே சொல்லு பார்க்கலாம்: 'நீ என்ன கனவு கண்டாய்' என்று கேட்டாள் தாய்.

மகன் கனவைச் சொல்ல ஆரம்பித்தான். சற்று யோசித்தான். பிறகு, 'அம்மா என்னால் சரியாகச் சொல்ல முடியாது; நீயே சொல்' என்றான்.

அம்மா சிரித்துக்கொண்டே 'நீதானே கனவு கண்டது; நான் இல்லையே' என்றான்.

'ஆனால் நீயும்தானே அதில் இருந்தாய்' என்றான் மகன்.

கிழவர் பசுவை விற்ற கதை

ஒரு கிழவரிடம் பசு ஒன்று இருந்தது. அப்பசுவுக்கு வயதாகி விட்டது. பார்ப்பதற்கு மிகவும் ஒல்லியாக இருந்தது. பால் கறப் பதும் இல்லை. எனவே கிழவர் அப்பசுவை விற்றபது என முடிவு செய்தார். பசுவைச் சந்தைக்கு ஒட்டிச் சென்றார். வாங்குபவர்கள் கிழவரிடம் வந்தனர்.

‘உன் பசுவை அதிக விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறாயா?’ என்று கேட்டார், வாங்க வந்த ஒருவர்.

‘இல்லை; அதிக விலைக்கு இல்லை. ஆனால் நான் இப்பசுவை வாங்கிய விலையில் பாதிக்கு விறராலே சந்தோஷப்படுவேன்’ என்று உரைத்தார் கிழவர்.

‘இப்பசு ஏன் இப்படி ஒட்டி உலர்ந்து இருக்கிறது?’

‘இதற்கு உடம்பு சரியில்லைப்போல் இருக்கிறது; சீக்கிரத்தில் இறந்துவிடும் என்று நினைக்கிறேன். அதனால்தான் விறுவிடுவது என்று முடிவு செய்தேன்’ என்றார் கிழவர்.

‘எவ்வளவு பால் கொடுக்கிறது, இப்பசு?’

‘பாலா? நான் பார்த்ததுகூட இல்லை’

கிழவரின் பதிலைக் கேட்ட யாரும் இவ்வளவு மோசமான பசுவை வாங்க முன்வரவில்லை.

அங்கு இருந்தவர்களில் ஒருவர் கிழவர்மீது இரக்கம்கொண்டு அவரிடத்தில் வந்து ‘உன் பசுவை நான் விற்கிறேன், நீ பேசாமல் நான் கூறுவதைக் கேட்டுக் கொண்டு என் அருகில் நில’ என்றார்.

வேறு ஒருவர் இப்பசுவை வாங்க வந்தார். ‘இப்பசு விற்பனைக்குத்தானே? என்று கேட்டார் வந்தவர்.

‘ஆம்; உங்களிடம் போதுமான பணம் இருந்தால், நீங்கள் இதனை வாங்கிக் கொள்ளலாம்’

‘ஆனால் இந்தப் பசு ஒட்டி உலர்ந்து கிடக்கிறதே?’ என்றார் வாங்க வந்தவர்.

‘அதுவா அது ஒன்றும் இல்லை. இப்பசு கொஞ்சம் தீனிதான் சாப்பிடுகிறது; அதனால்தான். ஆனால் நிறை பால் கொடுக்கும். அது கொடுக்கும் பால் கிராமம் முழுக்க எல்லாருக்கும் கொடுத்து, மிச்சமும் இருக்கும். இந்தப் பசுவின் சொந்தக் காரருக்கு பால் கறந்தே கை வலி கண்டுவிட்டது. இப்பசுவிற்கு எப்போதும் பால் சுரப்பதால் நாள் முழுவதும் பால் கறக்கவே கைவலி எடுக்கிறது. அதனால்தான் இதனை விறுவிடுவது என்று நாங்கள் முடிவு செய்து விட்டோம்’

பசுவின் சொந்தக்காரரான கிழவர் இதனைக் கேட்டு தனக்குள் நினைத்துக் கொண்டார்.

‘இப்படியான நல்ல பசுவை நான் ஏன் விற்க முடிவு செய்தேன்?’ பிறகு வாங்க வந்திருப்பவரிடம் கிழவர் கூறினார்:

‘பசுமாடு விற்பனைக்கு அல்ல, நானே அதை வைத்துக் கொள்ளப் போகிறேன்.’

திட்டமிட்ட பொருளாதாரம்

பேச்சு: வ. பொன்னம்பலம்
தொகுப்பு: நெல்லை க. பேரன்

எப்படியும் வாழலாம் என்பது ஒரு வகை. இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்பது இன்னொரு வகை. இந்த இரண்டாவது வகைதான் திட்டமிட்ட வாழ்வு. தனியார் துறைப் பொருளாதாரம் கட்டுப்பாடற்றது. இதுவே முதலாளித்துவ பொருளாதாரமும் ஆகும். 1917-ம் ஆண்டு முதல் சோஷலிச சமூக அமைப்பை ஏற்றுள்ள நாடுகள் திட்டமிட்ட பொருளாதார அமைப்புடன் செயலாற்றி வருகின்றன. இன்றுவரை எமது நாட்டில் தனியார்துறை முதலாளித்துவ பொருளாதாரம்தான் ஒங்கியுள்ளது. கலப்புப் பொருளாதார இயல்புடைய மூன்றாம் முகாம் நாடுகளில் இலங்கையும் அடங்குகிறது.

1948-ன் பின் இந்தியப் பாராளுமன்றத்தில் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்திப் பேசிய அமரர் ஜவகர்லால் நேரு சோவியத் நாட்டைப் பற்றியும் அதன் திட்டமிட்ட பொருளாதார வாழ்வு பற்றியும் சொன்னார். பொருளாதாரம் தேசிய மயமாக்கப் பட்ட சூழலில்தான் திட்டமிடுதல் வெற்றிபெறும். அமெரிக்க ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் திட்டமிடல் பற்றிப் பேசப் படுகிறது. ஆனால் இரண்டாம் உலகப் போரின் பின்பு அதன் பாதிப்புகளால் ஏற்பட்ட சேதங்களுக்குப் புனர் வாழ்வளிக்கவே திட்டமிடல் பற்றி ஆலோசிக்கப்

பட்டது. அண்மையில் சோவியத் யூனியன் சென்று வந்த நமது அமைச்சர் ஒருவர், ‘சோவியத் நாட்டில் திட்டமிடல் சாத்தியம். விரும்பிய விதத்தில் திட்டமிடுகிறார்கள். காரணம் அங்கு முழு நிலமும் பொது’ என்று சொன்னார். எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை கிராமப் புறங்களில் வளைந்து நெளியும் ஒழுங்கைகளும் திட்டமிடாத வகையில் கட்டப்படும் வீடுகளும் ஏராளம். காரணம் தனியார் சொத்துக்கள் நாம் நினைத்தபடி நேராகவோ சீராகவோ எதையும் அமைக்கமுடியாது. உற்பத்தி, பங்கீடு என்பவற்றில் பொதுத் துறையை மேலும் விசாலிக்க வேண்டும். சோஷலிச நாட்டில் தனியார் கடைகள் இல்லை. எமது நாட்டிலோ சங்கக்கடைக்கு வும் சாமான்கள் தனியார் கடைக்கும் வரும்.

உற்பத்தி, பங்கீடு, பரிவர்த்தனை ஆகிய மூன்றும் திட்டமிடலில் மிகவும் முக்கியமானவையாகும். தனிமனித லாபத்திற்காகவோ தனியார்துறை ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அமெரிக்காவில் அதிக கோதுமை விளைச்சல் இருந்தால் உலகச் சந்தையில் விலையைக் கூட்டுவதற்காகச் சமுத்திரத்தில் ஏறி வார்கள். தனியார் துறையில் கலப்படமும் இலாப நோக்கும்தான். ‘கொக்காகோலா’ என்ற பானத்தில் தீங்கிழைக்கத்தக்க மருந்துகள் பாவிக்கப்

படுகின்றன என்று அரசு சொல்லியும் அதனைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. சில அரிசி ஆலைகளின் பின்புறத்தில் மண், கற்குவியல்கள் கலப்பட்டுத் திறக்காததிருக்கின்றன. ஆஸ்பத்திரிக்கு வருகிற நல்ல மருந்துகளை முன்னால் கடைகளில் வாங்கலாம். கடத்துவதற்கு பொறுப்பானவர்களே முன் கடைக்கும் துண்டு கொடுத்து விடுவார்கள். அனைத்தும் பொதுத்துறை ஆக்கப்படும்வரை இந்த ஊழல்கள் ஒழியாது.

இங்கு கலப்புப் பொருளாதாரத்தின் கீழேயே திட்டமிடலை ஏற்படுத்துகிறார்கள். செலவுகளைக் கூட்டிப் பார்த்துக் கணக்கிடுவதுதான் திட்டம் என்று இங்கு நினைக்கிறார்கள். இது தவறு. சோவியத் யூனியனில் 32,000 அரசாங்கக் கூட்டுறவுக் கமங்கள் உண்டு. 12,000 கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் உண்டு. இங்கு கற்பனைக் கடதாசிக் கணக்குகள் தான் வாசிக்கப் படுகின்றன. ஒவ்வொருவரும் குறித்த வேலைகளை விட்டு வேறு வேலைகள் செய்கிறார்கள். டயர், டியூப் வழங்கும் வேலையும் விதானையாரிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நெல் விளைச்சலும் அவர்தான் புள்ளிவிபரம் சொல்ல வேண்டும். திட்டமிடல் துறையில் பொறுப்பு வாய்ந்த உத்தியோகத்தர்களைக் கிராமங்களுக்கு விடவேண்டும். எமது நாட்டில் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தையும் கல்வித் திட்டங்களையும் சாத்திரிமார்தான் திட்டமிடுகிறார்கள். இங்கு குழந்தைகள் பிறப்புவிதம் கணிப்பீடும் தவறானதே.

திட்டமிட்ட பொருளாதார அமைப்புப்புள்ள நாடுகளில் ஒரு நல்ல அத்திவாரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு 10 - 15 அடுக்கு மாடிகளைக் கட்டுகிறார்கள். இங்கு நாம் பயிரிடும் நிலங்களைத் திட்டமிடலாத வகையில் பெரிய வீடுகளாகக் கட்டி நாசம்பண்ணுகிறோம். எமது நாட்டில் நேரம் வீணாக்கப்படுகிறது. ஒரு ஆண் உத்தியோகம் பார்க்க மூன்று பெண்கள் சமைப்பார்கள். இரவு பத்து மணிக்கு மேலும் பாத்திரம் கழுவுவார்கள். இது மேற்கு நாடுகளில் இல்லை. நீர்ப் பாசனம், உணவு, சுகாதாரம் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு திட்டமிடல் வேண்டும்.

தனியார்துறைப் பொருளாதாரத்திலும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு உண்டு. இதையும் நாம் திட்டமிடல் வேண்டும். தனி மனிதனுக்கு இரண்டு கைகளும் ஒரு தலையும் உண்டு. தலையைப் பாவித்து உழைக்க வேண்டும். அறிவையும் பயிற்சியையும் கொடுத்து உலகைச் செல்வம் கொழிக்கச் செய்யமுடியும். அதற்குச் சேவையை நோக்கமாகக் கொண்ட திட்டமிடல் பொருளாதார முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். மாணவர்களாகிய நீங்கள் திட்டமிடல் பொருளாதார முறைகளை நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டும். சோஷலிச நாடுகளின் திட்டங்களைப் படித்து அறியவேண்டும். எமது தேசத்தை மறுவாழ்வளிப்புச் செய்யும் பாரிய பணிக்கு உங்கள் கடமையைச் செலுத்த வேண்டும். ★

பேராசிரியர்: '18 வது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெரிய மனிதர்களைப்பற்றி உன்னால் ஏதாவது கூற முடியுமா?'

மாணவன்: 'ஓ, முடியுமே. அவர்கள் அனைவரும் எப்பவோ இறந்துவிட்டார்கள்.'

உங்கள் தேவைகள் எதுவாயினும் நாடுகயாழ். மாநகர பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாகியும் மொத்த விற்பனை நிலையங்களாகியும்
74/3, ஆஸ்பத்திரி வீதி - யாழ்ப்பாணம்.

ஆடம்பரப் பொருட்கள் பெற

ரவுண் சொப்

29, பிரதான வீதி - யாழ்ப்பாணம்.

சகாய விலையில் இரும்பு - கட்டிட உபகரணங்கள் பெற

கூட்டுறவு இரும்புக் கடை

259, ஸ்ரான்லி வீதி - யாழ்ப்பாணம்.

சிறந்தமுறையில் நூல்களைப் பதிக்க

கூட்டுறவு அச்சகம்

37, பிரதான வீதி - யாழ்ப்பாணம்.

நங்கள் எரிபொருள் தேவைகளுக்கு வாருங்கள்

கூட்டுறவு எரிபொருள் நிலையம்

காங்கேசன்துறை வீதி - யாழ்ப்பாணம்

(யாழ் வீரசிங்க மண்டபத்துக்கருகாமையில்)

— இன்னும்

நுகர்ச்சிப் பெருட்கள்,

பால் பண்ணைகள் (தேசிய பாற் சகை)

கோழைகள், புடவை வகைகள், பாடசாலைப்

புத்தகங்கள், உபகரணங்கள், காகிதாதிகள்

மட்பாண்டங்கள்

யாழ். மாநகர பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

74/3, ஆஸ்பத்திரி வீதி - யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 350

புத்தாண்டு பிறக்கிறது!
கலண்டர்கள் டயறிகள் வருகின்றன !

○ ஆனந்தம் ○

த ர ம ர ன ஐ வ

மெய்கண்டாளுகவே

உருவாகின்றன.

“மெய்கண்டான்”

கவர்ச்சியும், அழகும், சிறப்பும்
புதுமையும் நிறைந்த கலண்டர்,
டயறிகளைத் தயாரிப்பதில்
நாட்டின் மன்னோடிகள் !

மெய்கண்டான் அச்சகம்
லிமிட்டெட்,

கொழும்பு - யாழ்ப்பாணம்.

போன் : 29345